Nr. 285. Sroda, 11 Grudnia 1889. **Rok 79.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 10 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8.—Listy należy frankować.—Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefonu redakcyi nr. 83.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.

Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 cnt. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Inseraty przyjmują: w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencya pana Adama, Rue des St. Peres 31.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała Maryę Bąkowskę, kierującą nauczycielkę szkoły pospolitej żeńskiej im. Czackiego, stałą kierującą nauczycielką szkoły pospolitej żeńskiej im. Piramowicza we Lwowie; Jadwigę Makuszównę, tymczasową kierowniczkę szkoły pospolitej żeńskiej im. Czackiego, stałą nauczycielką kierującą tejże szkoły; przeniosła na własną prośbę stałe nauczycielki szkoły pospolitej żeńskiej im. św. Marcina we Lwowie: Maryę Grabowskę, Kornelię Sabinę (2 im.) Bylii nankę, Maryę Pysztowskę i Adolfinę Woltrównę w tym samym charakterze do szkoły pospolitej żeńskiej im. Piramowicza we Lwowie; Klotyldę Zegadłowiczównę, stałą nauczycielkę szkoły pospolitej żeńskiej im. św. Marcina, w tym samym charakterze do szkoły pospolitej im. św. Antoniego we Lwowie; Eufrozynę Wassilkównę, stałą nauczycielkę szkoły pospolitej żeńskiej im św. Antoniego w tym samym charakterze do szkoły pospolitej żeńskiej im. Piramowicza we Lwowie, a Antoninę Fritzównę, stałą nauczycielkę szkoły pospolitej żeńskiej im. Elżbiety w tym samym charakterze do szkoły pospolitej żeńskiej im. św. Antoniego.

Dalej zamianowała c. k. Rada szkolna krajowa tymczasowe nauczycielki młodsze lwowskich szkół ludowych żeńskich: Zofię Mrozowicką, Maryannę Boraczkównę, Maryę Piotrowską, Wandę Szatkowską i Leopoldynę Wanczarowską stałemi nauczycielkami szkoły pospolitej żeńskiej im. św. Marcina we Lwowie; tymczasowe nauczycielki młodsze: Augustę Górownę i Krystynę Paklerską stałemi nauczycielkami szkoły pospolitej żeńskiej im. Elżbiety we Lwowie, w końcu Maryę Szczurowską stałą nauczycielką szkoły pospolitej żeńskiej im. Czackiego we Lwowie.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 10 grudnia.

Z powodu wniesionego przez p. Ministra skarbu, dr. Dunajewskiego, preliminarza budżetowego na rok przyszły, który ciągle jeszcze zajmuje uwagę kół szerokich, i to nietylko w Austryi, lecz także za granicą, wywołując szereg uwag, świadczących o pełnem uznaniu dla działalności kanclerza skarbu austryackiego, piszą nam z Wiednia:

Jak w roku bieżącym, tak i na rok 1890 preliminarz państwowy zamyka się nadwyżką. Gdyby p. Minister skarbu chciał choćby w pewnej tylko mierze uciec się do sztucznego grupowania cyfr, byłoby rzeczą łatwą wykazać nadwyżkę, przenoszącą piętnaście milionów zł. Cały jednak układ budżetu i wywód dołączony do niego, okazują widoczny zamiar unikania wszystkiego, coby mogło być posądzonem o optymizm, i ztąd też uwidoczniono wyniki zarządu skarbowego z jak największą oględnością i w sposób wykluczający możność rozczarowania. Gdy zaś budżet austryacki w dochodach i rozchodach wykazuje olbrzymią sumę przeszło miliarda, byłoby rzeczą niemal śmieszną dyskutować długo i szeroko nad tem, czy n. p. podatek od wódki przyniesie kilkaset tysięcy zł. mniej lub więcej. Wielkim sukcesem budżetu nie są te miliony, któremi dały się ostatecznie wykazać jako nadwyżka, lecz istotnym sukcesem są olbrzymie jego cyfry, przywrócenie równowagi między dochodami i wydatkami, wykazanie niezmiernej żywotności finansowej Państwa, wreszcie stwierdzenie postępu, uznawanego przez pesymistów za niemożliwy. Śmiało i bez przesady można dzisiaj powiedzieć, iż pan Minister dr. Dunajewski, pod względem rzeczywistego powodzenia prześcignął wszystkich swoich poprzedników w urzędzie, jemu to bowiem powiodło się dokonać trwałego skonsolidowania finansów, i przekonać dowodnie, iż dzięki swym zasobom, może Państwo bez wytężenia ponosić znaczne ciężary. Wyniki budżetowe stwierdzają znakomity postęp w produkcyi ekonomicznej, niemniej postęp w gospodarstwie ogółu ludności. Austrya ma już za sobą tę dotkliwą biedę finansową, która zdawała się być jej złem chronicznem, a natomiast objawia godną podziwu finansową siłę żywotną, zdolność produkcyi ekonomicznej, i zbliża się pewnym krokiem ku celowi, będącemu myślą przewodnią dla wszystkich ministrów, piastujących teki skarbu.

W obec cyfr preliminarza napróżno kusi się opozycya na obniżenie wartości osiągniętych zdobyczy i rzucenie cienia na budżet. Gorszy się ona i podaje krytyce, iż p. Minister zaliczył nową broń Mannlichera do wydatków produkcyjnych i zapytuje się z przekąsem, czy strzelba jest tak samo produkcyjną, jak n. p. widły. Moglibyśmy na to odpowiedzieć: tak jest, a na dowód przytoczyć strzelbę łowca, lub karabin żandarma. Dla uspokojenia kierującego organu opozycyi nadmieniamy, iż pierwszorzędne powagi na polu ekonomicznem, wydatki na siłę zbrojną państwa i wydoskonalenie, wydatki na żołnierzy, działa i t. d. zaliczają do kategoryi produktywnych wydatków. Jeżeli ulepszona broń przyczynia się do tego, iż budżet wojenny przynosi istotnie korzyści, jeżeli zapewnia jego powodzenie, jest to wydatek produktywny pod względem pojedynczych żołnierzy, pod względem celów samego budżetu wojennego i celów całego państwa. Wspominamy jednak o tem tylko mimochodem, gdyż inne sprawy zajmują uwagę, wielkie reformy, jakie zapowiada p. Minister skarbu, które zmierzają do uczynienia zadość potrzebom zarówno państwa, jak jego obywateli. Pierwsze tu miejsce zajmuje niezawodnie reforma stałych podatków, oczekiwana oddawna z wielkiem upragnieniem i powitana przez ludność z gorącą radością.

Reformy te charakteru finansowego i ekonomicznego w połączeniu z pracami ustawodawczemi, do których załatwienia została powołaną Rada państwa — na pierwszem zaś miejscu tych przedstawiamy nowy kodeks karny — powinnyby zepchnąć na plan ostatni waśnie stronnicze i usunąć z pod dyskusyi wszystkie kwestye, które posiadając właściwość jątrzenia, tamują poważną pracę i stają się zarodkiem trudności, mogących oddziaływać niekorzystnie na rozwój i pomyślność państwa.

Z krajowej Rady szkolnej.

C. k. krajowa Rada szkolna odbyła dnia 2 b. m. posiedzenie, na którem załatwiono następujące sprawy:

Udzielono kierownikowi szkoły ludowej w Przemyślanach, Mikołajowi Sydorowi, urlopu do końca bieżącego roku szkolnego.

Wyznaczono Wawrzyńca Czupkę, kierownika 4-klasowej szkoły męskiej w Chrzanowie, na drugiego reprezentanta zawodu nauczycielskiego w tamtejszej c. k. okręgowej Radzie szkolnej.

Zatwierdzono wybór Władysława Dembowskiego i ks. Walentego Pelca na delegatów Reprezentacyi powiatowej w Gorlicach do tamtejszej c. k. okręgowej Rady szkolnej.

Przyznano trzeci dodatek pięcioletni Wojciechowi Wujcikowi, nauczycielowi młodszemu c. k. Seminaryum naucz. męskiego w Krakowie.

Zatwierdzono regulamin czynności c. k. okręgowej Rady szkolnej w Rudkach.

Zatwierdzono uchwałę Rady gminnej w Czyszkach (pow Sambor) co do języka wykładowego w tamtejszej szkole ludowej.

Wyłączono gminę Paćkowice (powiat Przemyśl) ze związku szkolnego w Borszowicach i zorganizowano tam osobną szkołę ludową; wyłączono gminę Sarnki dolne (pow. Rohatyn) ze związku szkolnego w

---

Listy artystyczno-literackie
z Warszawy.

Jeszcze Żółkowski. — Publiczność a Żółkowski. — Pogrzeb. — Nowości literackie. — Szkice i obrazki Gabryeli Zapolskiej. — Nowelle Ostoi.

Chciałem ograniczyć się na prostej wzmiance o śmierci Żółkowskiego, lecz czyż to możliwe w obec tego, co Warszawa zrobiła ze swego ulubieńca?

Więc nasamprzód prasa.

Wypadków głośniejszych, nadających się do wywołania żywszego ruchu w dziennikarstwie informacyjnem, u nas nie wiele. Nie mamy sejmu, agitacyj przedwyborczych, pełnego życia społecznego, nie mamy, słowem, dostatecznego materyału do zapełnienia szpalt mnóstwa czasopism, a publiczność nie uwzględnia warunków prasy warszawskiej. Ona woła, jak każdy tłum: dawajcie nam wiadomości ciekawe, nowe, coraz nowsze, bo za to płacimy prenumeratę.

W braku materyału krajowego, trzeba wydobywać z zagranicy, co się da, a gdy się zdarzy na miejscu coś „bogatszego“, wtedy wyzyskuje się wypadek aż do najdrobniejszej drobnostki. Pod tym względem są redaktorowie brukowych pism warszawskich majstrami; nie ustępują nawet pary skim

Bo zręczności wiele, pracy i zachodów potrzeba, aby zebrać w przeciągu kilkunastu godzin cały materyał, odnoszący się do Żółkowskiego, od autografów poczawszy, a skończywszy na ostatnich, przedśmiertnych gestach i słowach zmarłego.

Arcydziełem sztuki reporterskiej był *Kuryer Warszawski*, poświęcony w dzień pogrzebu pamięci Żółkowskiego. Czegóż tam nie było?

Na samym wstępie autograf nieboszczyka, potem bardzo dobry szkic krytyczny, napisany przez Kazimierza Zalewskiego, wybornego znawcę rzeczy teatralnych, następnie „pierwszy afisz“ z zawiadomieniem debiutu J. Pana Aloizego Żółkowskiego, artykuł Kotarbińskiego, za nim afisz ostatni, następnie spis ról zgasłego, wyciągi z jego pamiętnika, głosy jego kolegów itd. Siekanina, podana bardzo smacznie, z wielką umiejętnością.

Staranniejszy wybór wiadomości, mianowicie zamilczenie niektórych ustępów z „dziennika“ nie zaszkodziłoby nic pamięci artysty. lecz.... taki już dziś obyczaj. Reporter naszych czasów poświęca dla wiadomości przyjaźń, częstokroć nawet honor bliźniego. Byle podać wiadomość, a czy ona szkodzi czy służy interesowanemu, prasę informacyjną obchodzi bardzo mało.

Żółkowski był wielkim komikiem, a ludzie, znakomici w pewnym kierunku, nie bywają zawsze równocześnie wielkiemi charakterami. Z dziennika majstra śmiechu, nie wyziera twarz człowieka podniosłego. Aktora zajmowały jedynie oklaski, brawa, wywoływania, które skrzętnie zapisywał, bawiąc się niemi, jak dziecko. Aktora zajmowały dalej wience i.... gotóweczka, której dość sporo po sobie zostawił. Jeszcze na kilka minut przed konaniem, mówił o obcinaniu kuponów, chociaż żegnał się zawsze, wychodząc na scenę, i dodawał w pamiętniczku po każdem powodzeniu: Chwała Bogu!

Są to szczegóły, ciekawe niezawodnie dla biografa, lecz niepotrzebne w sam dzień pogrzebu.

Lecz.... taki już dziś obyczaj. Robi to samo Paryż, robią miasta inne.

Powtóre — publiczność.

Publiczność warszawska kochała Żółkowskiego, wielkiego bawiciela swojego, publiczność warszawska kocha w ogóle aktorów, bo to publiczność teatralna, jak paryska, lekka, wesołego usposobienia, jak ona.

Tragedyi, dramatu, Warszawka nie lubi.

Wielcy mistrzowie teatru, pisarze genialni, przemawiają u nas prawie zawsze do pustych lóż, do słabo obsadzonych krzeseł, a pełnego paradyzu, ale niechno zatrzepocze się i zaśmieje na scenie głupiutka farsa lub zabawna komedya, niech operetka podniesie spodniczkę i odsłoni zgrabną nóżkę — bywaj zdrów, leniwcze, który się nie spieszysz do kasy zamówień: biletu nie dostaniesz.

A Żółkowski potrzebował tylko twarz przekrzywić, oczy wyłupić, nogą ruszyć, aby rozbawić salę, zapełnioną zwykle aż po brzegi.

Więc kiedy spoczął na marach ten wielki bawiciel lubiącego bawić się miasta, kiedy zamilkły na zawsze jego usta, zakrzepła na wieki jego twarz komiczna, zasmuciła się Warszawa. I wyległa cała na pogrzeb, stanęła cała na placu teatralnym i ulicach przyległych w masie tak zbitej, że jakiekolwiek utrzymanie porządku okazało się niemożliwiemu. Ludzie dusili się, mdleli wołali w niebogłosy, wzywając o pomoc, ale nie... ustępowali.

Warszawa kocha aktorów. Gdyby Kościuszko z grobu powstał, aby umrzeć niedzy nami po raz wtóry, gdyby Mickiewicz skonał w „grodzie syrenim“, nie można by ich wspanialej, tłumniej pochować, jak pogrzebano Żółkowskiego.

Ale nie zrzędźmy. Wielkość aktora kończy się z jego ostatniem tchnieniem. Niechże mu więc klaszczą do samego końca...

Jak zwykle w pierwszej połowie sezonu zimowego, sypią się nowości literackie. Przodem idzie w tym kierunku młoda księgarnia p Teodora Paprockiego, która bije firmy stare, niegdyś ruchliwe, a obecnie ociężałe.

Pan Paprocki wydał między innemi dwa tomy nowel dwóch autorek: Gabryeli Zapolskiej i Ostoi.

Kim jest pani Zapolska, chyba dostatecznie wiadomo Aktorka i literatka, lubiła od pierwszej chwili „ruch“, wrzawę, której narobiła tyle, iż trudno jej nie znać. Zwolenniczka metody naturalistycznej francuzów, nie „żenowała się“ od pierwszej chwili w wyborze przedmiotów. Jej „Małaszka“ w książce, a jeszcze więcej na scenie, zadziwiła realistów w tużurku bezwzględnością i brutalnością scen, jej „Kaśka Karyatyda“ chciała w nas wmówić, że nie ma na ziemi istoty nieszczęśliwszej nad kucharkę.

Niezmiernie wrażliwa na krytykę, wodziła się pani Zapolska nawet po sądach z recenzentami, robiła więc wszystko, aby ludzie o niej mówili, aby się jej osobą zajmowali.

W ostatnim tomiku nowel mówi pani Zapolska w szkicu wstępnym:

— Nie wierz nigdy „onej“, bo nie wiadomo nigdy dziś, co „ona“ jutro uczyni.

Rzeczywiście. W treści nie ma między zbiorkiem nowel p. t.: „One“, a między „Małaszką“ i „Kaśką“ nic wspólnego. Są to obrazki w znacznej części „niewinne“, nieobrażające wytworniejszego smaku.

Jest ich dwanaście, a występują w nich różne „one“: dziecię z ludu (Helenka), młoda żydówka, skarżąca się na obyczaje swojego plemienia (Peri i raj), dama wielkiego świata, zabawiająca się kokietowaniem młodych chłopców (Zakuta głowa), matka, rozpaczająca nad zwłokami zgasłego dziecięcia (Nad trumienką), dziewczynka, pochodzenia arystokratycznego, porzucona przez rodziców

Sarnkach średnich, i zorganizowano tam osobną szkołę.

Przekształcono 1-klasową szkołę ludową w Krakowcu (pow. Jaworów) na trzyklasową.

Zorganizowano szkoły ludowe w Pszenicznikach (pow. Tłumacz), w Iwanczanach, Opryłowcach, Zarubińcach, Berezowicy małej, Kobyli (pow. Zbaraż).

Wydano zarządzenia w sprawie przerobienia książki p. t. „Druga książka do czytania w szkołach ludowych pospolitych“ w celu nadania jej układu odpowiadającego potrzebom szkół 1, 2 i 3-klasowych z uwzględnieniem stosunków gospodarskich na wsi.

Wydano zarządzenie w sprawie nowego wydania książek: „Elementarz polski“, „Początki języka niemieckiego“, „Poczatki nauki nimeckoho jazyka dla szkół narodnych“.

Uchwalono zwrócić uwagę c. k. okręgowych Rad szkolnych na dziełko Michała Meklera, traktujące o planie naukowym nauki dopełniającej w 1, 2 i 3-klasowych szkołach ludowych.

Załatwiono sprawozdanie krajowego inspektora z lustracyi szkół ludowych okręgu Pilznieńskiego, Ropczyckiego, zamiejskiego Krakowskiego, Wielickiego i Chrzanowskiego.

Zatwierdzono w zawodzie nauczycielskim Adama Paszczyńskiego, nauczyciela gimnazyum w Brzeżanach i Jana Rygla, nauczyciela gimnazyum w Rzeszowie, przyznając każdemu z nich tytuł profesora.

Załatwiono sprawozdanie krajowego inspektora z lustracyi gimnazyum OO. Bazylianów w Buczaczu.

Koło polskie.

Sekretaryat Koła polskiego rozesłał komunikat ze sprawozdaniami z dwóch posiedzeń Koła, odbytych w dniach 4 i 5 grudnia. Dowiadujemy się o tem z tutejszych i krakowskich dzienników, gdyż komunikatu tego z nieznanych nam powodów nie otrzymaliśmy. Za innemi przeto dziennikami podajemy dzisiaj przynajmniej ważniejsze części sprawozdania:

Na I posiedzeniu z dnia 4 b. m. przewodniczący p. Jaworski, powitawszy zgromadzonych członków Koła, oświadczył, że odpowiednio statutowi Koła należy wybrać komisyę parlamentarną. Uchwalono odroczyć wybór tej komisyi do przyszłego posiedzenia. Dalej przewodniczący przedstawił, że porozumienie się między reprezentantami klubów prawicy nie doprowadziło jeszcze do ułożenia żadnych wniosków, któryby mógł Kołu przedłożyć; może tylko zaznaczyć, że reprezentanci wszystkich klubów objawili gorące chęci wspólnego dalszego działania wszystkich stronnictw prawicy. Następnie przewodniczący przypomniawszy, że jednym z obowiązków delegacyi jest przeprowadzenie uchwał Sejmu, zawezwał komisyę Koła i polskich członków komisyj Izbowych, aby w tym duchu rozpoczęli działanie i wnioski swoje Kołu przedłożyli. Zwrócił mianowicie uwagę na przeprowadzone już przez Koło, a poruszone także świeżo przez Sejm sprawy: 1. o ulgę w wymiarze należytości przy przenoszeniu prawa własności nieruchomej, 2. o uporządkowanie ksiąg tabularnych, 3. spraw, tyczących się sądownictwa krajowego.

Po otwarciu rozpraw, p. Bobrzyński przedłożył wniosek brzmiący: „Uznając, że projektowana reforma procesu cywilnego czyni zadość najnaglejszej potrzebie ludności, Koło polskie poleca swojej komisyi parlamentarnej staranie, ażeby reforma ta, przed reformą prawa karnego, przyszła pod obrady Izby“ i wniosek ten obszernie motywował.

P. Rozwadowski Tomisław przypomniał, iż Sejm oświadczył się za zasadą, aby sądy pierwszej instancyi powstawały z wyborów.

P. Kozłowski wniósł, ażeby Koło zajęło się przeprowadzeniem uchwał sejmowych: 1. Co do przymusowego zabezpieczenia od ognia. 2. Co do upaństwowienia kolei Karola Ludwika. 3. Co do zwołania ankiety w sprawie zmiany rozporządzeń wykonawczych, tyczących się ustawy o podatku od spirytusu. 4. Co do usunięcia trudności i przeszkód w handlu trzodą z Galicyi. 5. Co do zakupna paszy dla bydła z magazynów wojskowych. Przypomniał zarazem uchwały Koła: 1. Co do porozumienia się z Rządem względem projektów ustaw podatkowych, które Rząd wnieść zamierza. 2. Co do przepisów względem sprzedaży sztucznego masła.

P. Madeyski poparł wniosek p. Bobrzyńskiego i sam przedłożył i uzasadnił wniosek następujący: „Koło polskie poselskie upoważnia swego przewodniczącego, ażeby przybrawszy sobie dwóch członków Koła, wraz z nimi poczynił odpowiednie kroki u rządu, celem urzeczywistnienia rezolucyj sejmowych, tyczących się sądownictwa, a w szczególności: 1. Rezolucyj uchwalonych w sprawie sądownictwa karnego, o ile te odnoszą się do zarządzeń administracyjnych. 2 Rezolucyj uchwalonych w sprawie wzmocnienia sił sądowych i pomnożenia sądów powiatowych“.

P. Chrzanowski przypomniał: 1) Ważną sprawę indemnizacyjną, której przeprowadzenie wymaga wielkiej energii; 2) potrzebę i nagłość zmiany ustawy i rozporządzeń tyczących się zarazy bydlęcej pyskowej i racicowej, której to ustawy przeprowadzenie daja się dotkliwie uczuć Galicyi; 3) wreszcie niedostateczność urządzenia stacyi kontumacyjnej jedynie w Białej i potrzebę urządzenia szybko drugiej stacyi w Oświęcimiu. Pod względem formalnym zaś wniósł, aby toczyły się najpierw rozprawy nad wnioskiem p. Bobrzyńskiego.

Postanowiono wziąć najpierw pod rozprawy wniosek dr. Bobrzyńskiego. Wśród dyskusyi p. Piniński wniósł dodatek do wniosku p. Bobrzyńskiego, iżby po słowach: „Koło polskie poleca swojej komisyi parlamentarnej staranie, ażeby reforma procedury przed reformą prawa karnego przyszła pod obrady Izby“ — dodać: „jeżeli uzna (komisya), że to ułatwi przyjęcie do skutku owej ustawy“; po tej dyskusyi p. Madeyski wyjaśnił, iż projektowana zmiana postępowania sądowego tyczy się tylko postępowania spornego w sprawach niżej 500 złr.

Poczem Koło bez rozpraw uchwaliło przytoczony powyżej wniosek pos. Madeyskiego.

Następnie rozpoczęły się rozprawy o innych wnioskach. Co do wniosku p. Kozłowskiego, o usunięcie trudności i przeszkód w handlu trzodą w Galicyi, obecny na posiedzeniu p. Minister Zaleski dał wyjaśnienie o położeniu tej sprawy.

Na tem przewodniczący zamknął posiedzenie.

Na posiedzeniu dnia 5-go b. m poseł Chrzanowski, zapowiedziawszy, że w sprawie indemnizacyjnej przedłoży wniosek później na poufnem posiedzeniu Koła, przedstawił szkody, jakich Galicya doznała świeżo z powodu niewłaściwego postępowania dla powstrzymania zarazy bydlęcej, pyskowej i racicowej, wniósł, aby Koło wybrało komisyę, któraby rozważyła ustawę o zarazie bydlęcej i dotyczące rozporządzenia, i przedłożyła Kołu odpowiednie wnioski co do zmian w ustawie i rozporządzeniach. Powtóre przedstawił, iż urządzenie jednej stacyi kontumacyjnej w Białej jest niedostateczne, że przeto należy urządzić drugą stacyę na prostej drodze kolejowej w Oświęcimiu.

Pos. Kozłowski popierając wniosek p. Chrzanowskiego, wyraził życzenie, ażeby prezydyum Koła, przybrawszy trzech członków ze swego grona, porozumiało się z ministerstwem spraw wewnętrznych a ewentualnie z referentem tej sprawy w Ministerstwie, co do modyfikacyj rozporządzeń ograniczających handel bydłem i trzodą i w sprawie stacyi kontumacyjnej w Białej.

Pos. Popowski przedłożył następujący wniosek: .

Koło wybierze komisyę z pięciu członków, która ma zbadać obowiązującą ustawę o zarazie bydła i przedłożyć Kołu odpowiednie wnioski: czy należy zreformować przepisy odnośne do choroby pyskowej i racicowej, lub też żądać odpowiednich zmian rozporządzeń wykonawczych.

W rozprawach nad temi wnioskami zabrał także głos JE. Minister Zaleski, dając wyjaśnienia co do rozporządzeń i co do stacyj kontumacyjnych.

Pos. Piniński, wniósł dodatek do wniosku pos Popowskiego, iżby komisya zbadała nie tylko ustawę o zarazie bydlęcej ale także rozporządzenia.

Koło przyjęło ostatecznie wniosek pp. Chrzanowskiego i Popowskiego z dodatkami pp. Pinińskiego i Kozłowskiego; poczem do komisyi dla tej sprawy wybrano pp. Chamcą, Czecza, Kozłowskiego, Popowskiego i Struszkiewicza.

P. Rutowski przypomniawszy uchwałę sejmową, domagającą się sankcyonowania ustawy sejmowej o powszechnem przymusowem ubezpieczeniu od pożarów, uczynił wniosek o wysłaniu przez Koło deputacyi do Rządu w celu poparcia tej rezolucyi.

Koło przyjęło ten wniosek i upoważniło swoje prezydyum do uczynienia żądanego kroku.

P. Żuk-Skarszewski przedstawiwszy powszechny niedostatek, jaki cierpi rolnicza ludność Galicyi z powodu tegorocznego nieurodzaju zboża, a szczególniej braku paszy; wykazawszy dalej, że aby uzyskać opust w podatku gruntowym, potrzeba przed zbiorem sprowadzić komisyę na grunt, co dla włościan jest bardzo trudnem, żądał, aby od tego rygoru ustawy odstąpił w r. b. Rząd wyjątkowo i wniósł: aby domagać się od Rządu; 1) aby ustawę o opustach podatku gruntowego z powodu szkód elementarnych zastosowywał szeroko i liberalnie; 2) aby wydawał sól bydlęcą właścicielom bydła.

P. Chrzanowski, poparłszy pierwszy wniosek Żuka-Skarszewskiego, a przedstawiwszy, że drugi, chociaż bardzo dobry wniosek co do soli bydlęcej, zależny od przyzwolenia rządu węgierskiego, nie tak prędko wejdzie w życie, wniósł jako dodatek do powyższego wniosku, aby na razie, zanim drugi wniosek p. Skarzewskiego wejdzie w życie, 1) Rząd sprzedawał za pół zwykłej ceny sól, którą ma zakupić Namiestnictwo za cząstkę sumy, przeznaczonej na bezzwrotne zapomogi; 2) aby właścicielom bydła pozwolono w r. b. czerpać surowicę ze źródeł solnych.

Nad temi wnioskami rozwinęła się dyskusya, w której zabierali głos pp. Hompesch, Romaszkan, Ruczka, Chotkowski, Hausner, Cieński, Jaworski i Kopyciński.

Wśród dyskusyi hr. Hompesch żądał, aby sprawa przyjścia w pomoc ludności dotkniętej nieurodzajem traktowaną była później na oddzielnem posiedzeniu Koła i zapowiedział, iż przedłoży projekt interpelacyi, którąby Koło wystosowało do Rządu w sprawie budowy drogi żelaznej.

Przewodniczący Jaworski oświadczył, że sprawę tę postawi na porządku dziennym przyszłego posiedzenia Koła, zaś sprawy co do opustu w podatku gruntowym i co do sprzedaży soli za pół ceny, objęte wnioskami Skarszewskiego i Chrzanowskiego przedłoży Ministrom i zaleci gorąco.

Po zamknięciu dyskusyi Koło przyjęło jednomyślnie wniosek p. Skarszewskiego i dodatek p. Chrzanowskiego. — Poczem zamknięto posiedzenie.

Sprawy parlamentarne.

Wedle dzienników wiedeńskich, zaraz po przyjęciu prowizorycznego budżetu i kontyngentu rekrutów przez Izbę poselską, zbierze się Izba panów dla uchwalenia obu tych przedłożeń. Na porządku dziennym tego posiedzenia, które się odbędzie prawdopodobnie z końcem b. tyg., postawionym zostanie także wybór komisyi szkolnej z 21 członków dla przedyskutowania projektu ustawy, mocą której pewne postanowienia ustawy z 14 maja 1869, względnie zasady nauki w szkołach ludowych, zmienionemi zostają.

Klub zjednoczonej lewicy niemieckiej uchwalił na wniosek Plenera wybór komitetu, któryby celem zapobieżenia coraz częstszym strejkom zajął się zbadaniem kwestyi ustanowienia urzędów pojednawczych w sprawach przemysłowych i rzemieślniczych.

Franciszek Hagenhofer, kandydat do Rady państwa w miejsce ks. Liechtensteina, ogłosił wezwanie do wyborców, w którem przyrzeka, iż podejmie zasadniczą myśl wniosku księcia, t. j. starać się będzie o wprowadzenie w życie szkoły wyznaniowej.

Z Petersburga.

(Potoczne wiadomości.)

Graždanin podaje nie bardzo prawdopodobną wiadomość, że sułtan w roku przyszłym po oddaniu wizyty cesarzowi niemieckiemu, odwiedzi Petersburg.

Według informacyj dzienników rossyjskich, austryackie Ministerstwo handlu zwróciło się do rządu rossyjskiego z prośbą, aby dozwolony został przyjazd komisyi austryackiej, która zamierza zapoznać się z rodzajem gospodarki kolejowej na liniach rządowych.

P. Izwolski, radca kol., pośredniczący obecnie w układach Stolicy Apostolskiej z rządem rossyjskim, został oddanym do rozporządzenia ministerstwa spraw zagranicznych. Dotychczas p Izwolski był zaliczony do cesarsko-rossyjskiej misyi w Waszyngtonie, jako jej pierwszy sekretarz.

Głośny generał-adjutant Trepow, niegdyś oberpolicmajster miasta Warszawy, następnie zaś generałpolicmajster Królestwa Polskiego, a wreszcie naczelnik miasta Petersburga, zmarł w tych dniach w zupełnem niemal zapomnieniu w Kijowie.

Kolonizacya niemiecka na Wołyniu.

Dziennik *Južnyj Kraj* charakteryzuje w następujący sposób kolonizacyę niemiecką Wołynia:

„Niemcy, postępując według ułożonego zręcznie planu, podbijają stopniowo na drodze pokojowej kraj cały i systematycznie zagarniają coraz większe obszary ziemi. Już dzisiaj w kraju południowo-zachodnim znajduje się w rękach niemieckich 800.000 dziesięcin, z czego w samej gubernii wołyńskiej, leżącej na pograniczu, należy do Niemców przeszło 600.000 dziesięcin; w gugernii tej mieszka 220.000 Niemców, a w całym kraju z górą 300.000. Same te cyfry świadczą o doniosłości kwestyi niemieckiej, mającej, pomijając inne względy, bardzo ważne znaczenie polityczne, albowiem owi koloniści w jednej czwartej (około 80.000) są jeszcze obcymi poddanymi, a zatem w razie wojny mogą stanąć otwarcie po stronie nieprzyjaciela, nie narażając się ani na formalną, ani moralną odpowiedzialność. Usposobienie tych pokojowych zdobywców dla wszystkiego, co rossyjskie, jest pełne niechęci. Naiwnością nie do wybaczenia byłoby z naszej strony, gdybyśmy wierzyli w zrussyfikowanie się osiadłych tu Niemców. Pokojowy podbój kraju rozpoczął się tutaj już od lat 30, a przecież żaden Niemiec, choćby zamieszkały od ćwierć wieku, nie odezwie się ani słówkiem po rossyjsku, i nie zrozumie, skoro się go zagadnie w tym języku. Nawet związki małżeńskie Niemców z Rossyankami nie prowadzą do niczego, albowiem mężowie posyłają swoje żony, Rossyanki, do prowincyj nadbałtyckich, a czynią to dlatego, aby obejść obowiązujące u nas prawo i wychować dzieci w wyznaniu luterskiem. A je-

---

(Princessa), kobieta, pożądająca zakazanych rozkoszy (Dlaczego) i t. d.

Nie ma w tych szkicach i obrazkach nic nowego, nic takiego, co by zastanowiło, zaciwiło.

Najwięcej ciekawości budzi szkic wstępny p. t. „Ona“, rodzaj charakterystyki kobiety, za którą płeć piękna nie ma powodu dziękować autorce.

Bowiem wcale nie ponętnie wygląda „ona“ pani Zapolskiej: jest pustą, próżną, gadatliwą, nieszlachetną gęsią, śmieszną papugą, psutem wiecznie i zepsutem dzieckiem.

— Są wprawdzie inne „one“ — dodaje pani Zapolska — które pracują, zrywają się prawie ze świtem, naprawiają dzieciom bieliznę, idą na targ i pilnują obiadu. Ale takie „one“ — mniema autorka w żargonie teatralnym — takie nie mądre „one“.... nie liczą się....

Nie liczą się więc wszystkie zacne matki, rozumne żony, serdeczne narzeczone, poświęcające się siostry, nie liczą się wszystkie kobiety rzeczywiste, — nie liczą się cnota i prawość.

Na szczęście jest „ona“ pani Zapolskiej tylko jedną odmianą, liczną wprawdzie, ale zawsze tylko jedną, gatunku niewieściego.

Że pani Zapolska posiada talent pisarski rzecz to powszechnie wiadoma, ale talent to dotąd nierówny, nieustalony, niezmiernie kapryśny, bałamucący krytyka. Nie wiadomo nigdy dziś, czego mu się jutro zachce.

Pani Zapolska jest jako autorka prawdziwą „oną“, bo kaprysi i męczy gadatliwością. Najdrobniejszą sylwetkę zalewa taką obfitością słów i drobiazgowej obserwacyi, że zaciera zwykle tem „bogactwem“ główne rysy.

Mniej, dość często za mało mówi panna Ostoja. Kiedy wystąpiła temu lat trzy po raz pierwszy jako nowelistka, zadziwiła niezwykłą u młodych talentów dojrzałością. Jej nowelle były wprawdzie tylko szkicami, dość często pojedynczemi scenami, wyrwanemi z całości epizodami, raziły brakiem wykończenia, wadliwą techniką i przedwczesnym, zrzędzącym pesymizmem, ale ponieważ bił z nich prawdziwy talent, przyjęto jej debiut z życzliwością powszechną.

— Wyrobi się, nauczy się, ozem dotąd nie rozporządza, nabędzie wprawy.

Nie wyrobiła się dotąd, nie nabyła wprawy, chociaż między tomikiem pierwszym a drugim ubiegła dłuższa przestrzeń czasu.

Do nowel Ostoi napisał Piotr Chmielowski przedmowę, wprowadzając do nas obyczaje francuskie. Sama natura takich przedmów koleżeńskich wyklucza sąd pełny, bezstronny, jest bowiem poleceniem, a poleca się zwykle grzecznie.

W przedmowie tej zwraca Chmielowski uwagę na główną właściwość talentu Ostoi, mianowicie na „koncentracyę“ słowa.

Ostoja jest rzeczywiście autorką „skupiającą się“ do wysokiego stopnia, skąpą w słowa, nie lubiącą gadatliwości, ale właśnie dla tego bardzo jednostronną.

Są typy, które potrzebują dużo słów i szerokich giestów do wyrażenia myśli i pragnień, są małomowni i wielomowni, skupieni i miotający się, a Ostoja zna tylko pierwszych.

Nie nauczyła się także Ostoja nic od majstrów formy, których u nas obecnie dużo. Jej nowelle rwą się zwykle przy końcu, niewykończone, niezaokrąglone.

T. J. Choiński.

dnak o ile Niemcy w ciągu tych kilkudziesięciu lat nie zaasymilowali się wcale, o tyle germanizacya Wołynia postępuje bardzo szybko; teraz już niektóre okolice Wołynia robią wrażenie jakiejś prowincyi niemieckiej, a cóż dopiero stanie się z biegiem czasu !...

„Uchylenie dalszych podbojów kraju, czynionych nieustannie na drodze pokojowej przez osiadłych tu Niemców, jest zadaniem bardzo trudnem i skomplikowanem. Walka z tym żywiołem wymaga specyalnych, wyjątkowych środków, a opracowanie tych ostatnich i racyonalne wprowadzenie ich w życie, dałoby się urzeczywistnić jedynie przy istnieniu władzy generał-gubernatorskiej. Bez tej naczelnej, jednoczącej władzy, niepodobna chyba marzyć o koniecznem w tym wypadku zespoleniu działalności trzech gubernatorów miejscowych.

„W obec tego co się rzekło łatwo pojąć trwogę, jaką wywołały pogłoski o projekcie zniesienia instytucyi generał-gubernatorskiej w Kijowie i łatwo też wyobrazić sobie radość na wieść o mianowaniu nowego naczelnika kraju. Życzymy hr. A. Ignatiewowi z głębi serca powodzenia w wielkej sprawie, którą wziął na swoje barki. Oby jak najprędzej nadeszła ta chwila, gdy wolno będzie odetchnąć lżej i oświadczyć, że dla kraju południowo-zachodniego zawitała nareszcie właściwa pora zniesienia oddzielnego ustroju administracyjnego i zrównania go z pozostałą częścią państwa“.

KRONIKA

Lwów 10 grudnia.

— **Najj. Pan** raczył najmiłościwiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły pogorzelcom przysiółka Dubience *ad* Małnów, w powiecie mościskim, zapomogi w kwocie 200 zł.

— **Posiedzenie Rady miejskiej** odbędzie się dnia 12 b. m., we czwartek, o godzinie 6 wieczorem, w sali ratuszowej. Na porządku dziennym między innemi: Rekursy w sprawach budowniczo policyjnych. Sprawa „Domu Narodnego“. Wnioski o przyznanie kredytu dodatkowego na ukończenie robót ziemnych około urządzenia Corsa Wnioski tyczące się unormowania sposobu udzielania zaliczek wyższych, aniżeli kwartalne, urzędnikom magistratu. Wnioski o kredyt dodatkowy na zapomogi dla urzędników i sług magistratu. Wniosek o upoważnienie prezydenta miasta do udzielania urzędnikom i sługom magistratu zaliczek kwartalnych do spłaty w 24 ratach

— **Dr. Ludwik Ćwikliński,** profesor Uniwersytetu, wystąpił, jak się dowiadujemy, z grona członków lwowskiej Reprezentacyi Zjednoczonego Towarzystwa Przyjaciół sztuk pięknych. Z tejże Reprezentacyi wystąpił przed kilku miesiącami p. Adam Krechowiecki.

— **Raut Towarzystwa „Pracy kobiet“** odbędzie się w salach kasyna Miejskiego dzisiaj o godzinie w pół do 8 wieczorem. Program zawiera: 1. Deklamacya, panna Pysznik. 2. Monologi, pan Fiszer. 3. Deklamacya, pan Frenkel. 4. Żywe obrazy układu prof. Młodnickiego: a) Jutrzenka, południe, noc; b) Wiosna, lato, jesień, zima. 5. Teatr amatorski „Przysięga Horacego“. W międzyaktach przygrywać będzie muzyka 30 pułku piech. br. Ringelsheim, pod osobistem kierownictwem p. Rolla.

— **Koncert panny Gulyas** na fortepianie z nową klawiaturą systemu Janki, musiał być odłożony do piątku, 13 b. m., ponieważ z powodu zamieci śnieżnych fortepian ów jeszcze dotąd nie nadszedł.

— **Na życzenie pp. architektów** oznajmia zarząd towarzystwa politechnicznego, iż lokal towarzystwa (Rynek 30, I piętro) będzie otwarty dnia 15 b. m. od godziny 5 po południu dla pp. architektów, którzy chcą się porozumieć co do trzech jurorów do sądu konkursowego dla planów na lwowski gmach muzealny.

— **Zgromadzenie tygodniowe** Towarzystwa politechnicznego odbędzie się we środę, dnia 11 b. m., o godzinie 6 wieczorem w lokalu Towarzystwa (Rynek l. 30, I. piętro). Na porządku dziennym: Dyskusya w sprawie lwowskich stosunków budowlanych (rozpocznie p. Kamienobrodzki).

— **Walne zgromadzenie Towarzystwa pomocy naukowej** odbędzie się w niedzielę dnia 15 grudnia b. r. o godzinie 3 po południu w sali konferencyjnej gimnazyum Franciszka Józefa z następującym porządkiem dziennym: 1. Odczytanie protokołu z ostatniego walnego zgromadzenia; 2. sprawozdanie dyrekcyi za rok ubiegły; 3. sprawozdanie komisyi lustracyjnej; 4. projekt zmiany statutu; 5. wybór dyrekcyi i komisyi lustracyjnej; 6. wnioski członków.

— **VI. Poufne zebranie leśników** odbędzie się we środę d. 11 b. m. o godzinie 6 wieczorem w sali prezydyalnej c. k. dyrekcyi domen i lasów przy ulicy Kopernika, liczba 20, I. piętro. Na porządku dziennym: Dalsze omawianie nowej ustawy lasowej dla Galicyi.

— **Z Uniwersytetu.** P. Dawid Werfel, rodem ze Lwowa, kandydat adwokacki, otrzymał na tutejszym Uniwersytecie stopień doktora praw.

— **Statystyka policyjna.** W miesiącu listopadzie 1889 r. aresztowała tutejsza c. k. dyrekcya policyi 888 osób, a mianowicie: za kradzież 139, za oszustwo 3, za sprzeniewierzenie 5, za usiłowane zgwałcenie 1, za stręczenie do nierządu 1, za gwałt publiczny 2, za uszkodzenie cielesne 11 za gry hazardowe 2, za obrazę straży 6, za dręczenie zwierząt 5, za nieostrożną jazdę 2, za zakazany powrót do Lwowa 24, za uchylanie się z pod dozoru policyjnego 6, za opilstwo 107, za żebranie 47, za włóczęgostwo 111, za burdy i bitki 61, dla braku przytułku i utrzymania 39, za przekroczenie regulaminu dla dorożkarzy 35, za przekroczenie regulaminu służbowego 21, za przekroczenie przepisów dla prostytutek 35. Przystawiono z sądów do policyi po odbytej karze 210, z magistratu tutejszego po sprawdzeniu przynależności 9, ze szpitala po wyleczeniu 8. Z powyższych aresztowanych odstawiono do c. k. sądu krajowego karnego 60, do c. k. sądu powiatowego karnego 310, do tutejszego magistratu dla zbadania przynależności i ulokowania 103, do wyszupasowania 110, do szpitala głównego na słabości zakaźne 15, a na słabości skórne 4; policyjnie ukarano 285. Za przekroczenia ustawy o ochronie zwierząt i rozporządzenia o porządku jazdy, ukarano z wolnej stopy w 26 faktach grzywną w ogólnej kwocie 28 zł. 40 ct. Z wolnej stopy odstawiono do głównego szpitala 22 prostytutek na słabości zakaźne.

— **Z obserwatoryum** c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie, dnia 10 grudnia 1889 r. Barometr opada.

W ubiegłej dobie, licząc od godziny 12 w południe, dnia 9 do godziny 12 w południe dnia 10 grudnia b. r., mieliśmy wiatr co do kierunku zmienny od NE do SE, co do siły słaby (1·0), stan nieba zmienny, powietrze bardzo wilgotne (89 prc. wilgotn. względ.), opad śnieg, wysokość opadu 1·0 mm.

Średnia temperatura w tym czasie była —5·3°C, najwyższa —3·4°C przed godziną 12, najniższa —8 8 C w nocy.

Uwaga: Wczoraj od godziny 11 do 2 po południu padał śnieg nieznaczny, zresztą cała doba była mglista.

Zniżka barometryczna 735 do 740 mm. znajdowała się na wyspach Szetlandzkich; zwyżka 785 do 780 mm. w okolicy Moskwy; zniżka drugorzędna utworzyła się w Sycylii.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 9 rano 759 mm.

Prognoza na dobę następną od 12 godziny w południe dnia 10 do godz. 12 w południe dnia 11 grudnia b. r.: Wiatr będzie co do kierunku południowy, co do siły słaby (1—2), średnia temperatura doby bez zmiany, niebo będzie zmienne, względna wilgotność powietrza bez zmiany, opadu nie będzie. Cała doba będzie przeważnie pogodna, nad ranem mglista.

— **Do Rady powiatowej** rzeszowskiej, przy wyborze uzupełniającym z grupy miast, wybrany został p. Antoni Brzęś, aptekarz i radny gminy Błażowy.

— **Wybór uzupełniający** jednego członka Rady powiatowej w Rzeszowie, z grupy gmin wiejskich, rozpisany został na dzień 21 stycznia 1890 r. Wybór ten odbędzie się w mieście powiatowem, o godzinie i w lokalnościach wskazanych w kartach legitymacyjnych, które doręczy wyborcom c. k. starostwo.

— **Grono urzędników kolei Państwowej**, w Nowym Sączu, urządza w sobotę dnia 14 b. m. w lokalnościach Towarzystwa kasyna oficerskiego na korzyść dziatwy ubogiej służby kolejowej, koncert, w którego program wchodzą utwory Chopina, Moniuszki, Rossiniego i t. d. Biletów wstępu dostać można w księgarni p. J. K. Jakubowskiego, a w dniu koncertu przy kasie. Początek o godzinie 8 wieczór.

— **Ulanów**, 8 grudnia. Na dochód tutejszej ochotniczej straży ogniowej odbył się dnia 16 z. m. b. r. w sali kasynowej w Nisku koncert, który zarówno pod względem artystycznym, jak i realnym wypadł świetnie. Po potrąceniu kosztów administracyjnych komitet złożył czysty dochód w kwocie 61 zł. 65 ct. w ręce Rady nadzorczej straży ogniowej, która składa niniejszem szczere podziękowanie tak pp. Jaremom, głównym inicyatorom tego szlachetnego dzieła, jakoteż ich rodzinie, a mianowicie p. B, p. B. i B. z Mościsk i p. dr. Jaremie z Krakowa, którzy nie szczędzili trudów i wydatków, jak również miejscowym panom za czynny udział, wreszcie zarządowi kasyna za odstąpienie sali i szanownej publiczności za poparcie filantropijnych celów.

W tym samym czasie przystąpili obywatele z okolicy na członków wspierających pomienionej straży ogniowej, z następującemi rocznemi datkami: hr. Alfonsowie Mniszchowie z Bielin 10 zł., hr. Aleksander Mniszech z Bielin 5 zł., hr. Hompesch z Kopek 25 zł, dr. Kostheim z Zarzecza 20 zł.; zaś z jednorazowemi datkami: ks. kanonik Harmata z Bielin 5 zł., p. Wolf Birnbaum z Pysznicy 15 zł., p. Nicefor-Lenk Sufczyński z Borków 5 zł., ks. kanonik Grodecki z Pysznicy 2 zł. i ks. kanonik Günter z Racławic, były komendarz z Ulanowa 1 zł. Wszystkim tym szlachetnym dawcom składamy na tem miejscu szczerą podziękę.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Błudzikach na Podolu galicyjskiem, pani Julia z Tyzenhauzów J a r o s z y ń s k a, w 86 roku życia;

w Chotyszu, Seweryn W ę ż y k, właściciel dóbr;

w Rawennie, ks. Ludwika M u r a t, córka byłego króla neapolitańskiego, Joachima Murata, licząc lat 86.

W Nowym Orleanie były prezydent skonfederowanych Stanów południowych Ameryki, Jefferson D a v i s w 81 r. życia. Zmarły był synem plantatora z Kentucky; w młodości służył w wojsku i w latach 1846—47 brał udział jako oficer w wojnie meksykańskiej. Następnie został senatorem, gubernatorem Stanu Missisipi, a w latach 1853—57 był ministrem wojny za prezydentury Pierce'a. W roku 1861 przerzucił się na stronę secesyi i wybrany został prezydentem Stanów skonfederowanych. Po upadku tychże w r. 1865 więziony był do r. 1868, poczem proces przeciwko niemu zawieszono. Obronę swoją wydał później w dziele „Powstanie i upadek rządu Stanów skonfederowanych“.

— **Na szczyt Araratu.** Petersburski korespondent *Daily News* donosi, iż niedawno tam po raz pierwszy, młodziutka dziewczyna dotarła do samego szczytu Araratu Leśniczy Młokosiewicz w towarzystwie 14-letniego syna i 17-letniej córki i trzech Kurdów, wybrał się na wycieczkę na Ararat. Na wysokości 14.000 stóp chłopiec padł wycieńczony, ojciec zaś zdołał dojść jeszcze aż do wysokości 16.750 stóp. Córka więc tylko w towarzystwie Kurdów doszła do samego wierzchołka 16.917 stóp. Tam jednak zachorowała w skutek strasznego zimna i zniesiono ją prawie na sam dół.

— **Leczenie metodą Charcot'a**, a raczej dr. Moczutkowskiego, przyjętą przez Charcota, polegającą, jak wiadomo, na zawieszaniu pacyenta, jak donoszą *Nowosti*, spowodowało okropny wypadek w Kiszyniewie. Obywatel bessarabski Artur Balisz, człowiek młody i piękny, po skończeniu Uniwersytetu moskiewskiego ożenił się z wdową po swym rodzonym bracie i zajął się gospodarstwem w majątku Iwańcza, w powiecie orgiewskim. W parę lat po ślubie, B. zaczął chorować i z porady lekarza udał się do Paryża do profesora Charcot'a który sprawdziwszy u chorego schnięcie mlecza pacierzowego, zaczął go leczyć nowym systemem wieszania. B. powrócił niedawno z Paryża i stosownie do zalecenia słynnego lekarza, urządził u siebie odpowiednie przyrządy lecznicze. Na trzeci dzień zebrali się u niego goście na karty. Gospodarz był w wyśmienitym humorze, rozmawiał dużo i żartował. Naraz powstawszy z miejsca oświadczył gościom, iż wychodzi na chwilę do swego pokoju. Minął jednak kwadrans, pół godziny a B nie powracał. Zaniepokojona rodzina posłała lokaja, który zastał B. wiszącego i zamiast go natychmiast zdjąć z pętlicy, wrócił z zawiadomieniem o wypadku. Gdy zdjęto ciało, było jeszcze ciepłe. Obecni pomiędzy gośćmi lekarze, usiłowali przywrócić do życia ofiarę prawdopodobnie źle zastosowanego przyrządu, lecz napróżno. Przypadkowy samobójca pozostawił spadek milionowy.

— **Handel niewolnikami.** Interesującego materyału dla konferencyi brukselskiej dostarcza konstantynopolitański korespondent *Daily News*. Twierdzi on, że głównym rynkiem dla zbytu niewolników, a szczególnie niewolnic jest Konstantynopol. Znajduje się tam około 90 handlarzy; którzy kupują i sprzedają kobiety. Niewolnice pozostają w 30 domach, znanych doskonale w całem mieście. Rekrutują się one głównie z Abisynek, Czerkiesek i Murzynek. Pierwsze rzadko się spotyka, ponieważ nie mogą znosić klimatu stolicy tureckiej. Cena ich obraca się między 60 a 100 funtów szterlingów. Najczęstsze są Czerkieski, za które płacą 60 do 1000 funtów, zależy to od ich wieku, urody i zręczności w muzyce i tańcu. Sprzedaż uprzedzają oględziny lekarskie, poczem między kupcem a kupującym następuje targ i zgoda. W samym haremie sułtańskim znajduje się 1500 niewolnic, których utrzymanie kosztuje olbrzymie sumy. Od czasu Abdul-Azisa murzynki nie są poszukiwane. Na prośby wielkiego wezyra Ali baszy zaniechał Abdul-Azis kupowania murzynek i byłby prawdopodobnie zniósł także handel Abisynkami i Czerkieskami. Za czasów Murada i obecnych Abdul-Hamida znowu ten ohydny proceder kwitnie bezkarnie. Wiadomości powyższe są tem wiarogodniejsze, że pochodzą od Turka, jak zaręcza *Daily News*, który doskonale zna stosunki miejscowe.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha l. 10, I piętro, otwartą jest codziennie od godziny 10 rano do 4 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

Notatki literacko-artystyczne.

(*s*) **Koncert p. Józefa Śliwińskiego**, o którym nasz muzyczny sprawozdawca pisał wczoraj, odbył się w pustej sali. Jest to wielce charakterystyczny i smutny fakt, nie świadczący zbyt pochlebnie o dobrym smaku i znawstwie naszej publiczności: a przecież Lwów chętnie pozuje na muzykalne miasto! Mówiono, że p. Śliwiński jest *homo novus* dla Lwowa i tem tłómaczono rażące pustki w sali; okoliczność ta może łagodząca ale nieuniewiniająca naszych melomanów, którzy przecież powinniby śledzić ruch muzykalny i po za rogatkami Lwowa i wiedzieć, że pan Sliwiński grał z olbrzymiem powodzeniem w Wiedniu, mieście tak wybrednem i trudnem, gdzie pierwsi krytycy, jak Hanslick i Kalbeck obsypali go najzaszczytniejszemi pochwałami i słowami uznania; zresztą po co szukać tak daleko, znacznie bliżej, bo w sąsiednim Krakowie, przed kilkoma dniami sala hotelu Saskiego trzęsła się od oklasków publiczności, której zachwyt znalazł wymowny wyraz w głosach jednozgodnych tamtejszej prasy. Jedną można chyba przytoczyć okoliczność w obronie szerszej publiczności, ograniczającej się jednak na miejscowych dziennikach, mianowicie, niepowołane reklamy! Zawody, jakich częstokroć doznaje, usposabiają ją sceptycznie. Humbug i blaga *avant la lettre*, oto główni winowajcy; czyta się nieraz niestworzone rzeczy o prawdziwych cudach artystycznych i t. p. a rzeczywistość zadaje kłam owym przedwczesnym reklamom, których następnie pada ofiarą nieraz prawdziwy talent; tego samego losu doznał u nas przed kilkoma laty i Paderewski, który pierwszy swój koncert dawał w obec nielicznej garstki słuchaczy. W skutek tego publiczność staje się niewiernym Tomaszem.

P. Sliwiński może powiedzieć: *veni, vidi vici*; grał w pustej sali — to prawda — ale ta mała drużyna, złożona z inteligentnych znawców, przyjmowała go z niedoopisania zapałem, ulegając nieprzepartemu magicznemu czarowi fenomenalnej, elektryzującej i porywającej gry znakomitego artysty, który wywołuje olśniewające wrażenie. Nieobecni mogą tylko żałować, że nie słyszeli koncertu, jakiego chyba nie pamięta Lwów od czasów Liszta i Rubinsteina! P. Sliwiński daje jutro, t. j. we środę, jeszcze jeden ostatni koncert. Musielibyśmy zaiste zwątpić na zawsze o artystycznych porywach stolicy, gdyby sala nie była przepełnioną.

P. Sliwiński daje jeszcze w piątek jeden koncert w Krakowie, a ztamtąd puszcza się w artystyczną podróż do Królestwa i Rossyi Ku wiośnie da kilka koncertów w Niemczech, mianowicie w Berlinie grać także będzie na dworze cesarskim, a w czerwcu uda się do Londynu, gdzie grywać będzie w *Cristal-Palace*. Następnie ma zamiar przepłynąć Ocean i uszczęśliwiać Yankesów. Życzymy mu powodzenia i dużo dolarów!

Jubileusz Aurelego Urbańskiego.

(*Z.*) Dyrekcya teatru pragnąc uczcić 25-letnią wielce pożyteczną dla sceny narodowej działalność znanego autora dramatycznego Aurelego Urbańskiego, urządziła wczoraj przedstawienie złożone wyłącznie z utworów tego pisarza. Rozpoczął przedstawienie dramat „Xenia“, po nim dano wyjątek z komedyi „Podlotek“, następnie odegrano „Dramat jednej nocy“, w dalszym ciągu wesołą farsę „Po wystawie paryskiej“, zakończono zaś wieczór obrazem „Pod kolumną Zygmunta“ układu Marcelego Harasimowicza. Po odegraniu dramatu „Xenia“, artyści i artystki teatru urządzili jubilatowi na otwartej scenie serdeczną owacyę. W imieniu całego personalu przemówił do wprowadzonego na scenę jubilata, reżyser p. Walewski wyrażając mu hołd za wytrwałą pracę na niwie literackiej, przyczem wręczył mu wspaniały wieniec ze wstęgami o barwach narodowych i z odpowiednim napisem. Równocześnie podano jubilatowi z orkiestry dwa inne wieńce od Koła literacko-artystycznego i dyrekcyi teatru. Bardzo licznie zgromadzona publiczność przyłączyła się całem sercem do tej owacyi wywołując kilkakrotnie jubilata i darząc go przeciągłemi oklaskami, które zresztą ponawiały się po każdem zapadnięciu kurtyny.

Po przedstawieniu w teatrze zebrało się na skromną ucztę w wielkiej sali Koła literacko-artystycznego, ozdobionej wieńcami ofiarowanemi jubilatowi, około 150 osób reprezentujących wszystkie niemal warstwy tutejszej inteligencyi. Na honorowem miejscu zasiadł jubilat, mając po prawej stronie prezesa Koła p. A. Wilczyńskiego, po lewej hr. Henryka Skarbka. Pierwszy toast na cześć jubilata wniósł p. Wilczyński, składając mu gorące życzenia w imieniu drużyny literackiej. Następnie przemawiał jako reprezentant W. Księstwa Poznańskiego p. Graeve, po nim p. Syroczyński, wznosząc toast na cześć autora „Watażki“, p. Edmund Łoziński, p. Platon Kostecki w imieniu dzienni-

karzy, dyrektor teatru p. Barącz, p. Onyszkiewicz, który odczytał wierszowane pozdrowienie od p. Władysława Bełzy, pp. Fryling, Zadurowicz, kurator hr. Skarbek, redaktor Ostaszewski-Barański, Wszelaczyński, Skalski i Teodorowicz. Ogólną wesołość wzbudziły pełne humoru toasty pp. Rodocia i Kiczmana, którym też najhuczniejsze dostały się oklaski. Na wszystkie te życzenia odpowiedział jubilat pełną rzewnego nastroju mową wiązaną, powiadając między innemi:

„Dziś mi druhowie, za me służby skromne,
Skromny przypięli medalik ze spiżu
I rzekli: „Żołnierz dla sztandaru żywie!
Służył, jak umiał — lecz służył uczciwie“.

Na zakończenie uroczystości sekretarz teatru p. Janusz Sadowski odczytał około 40 telegramów gratulacyjnych nadeszłych z różnych stron. Między innymi złożyli jubilatowi życzenia koledzy po piórze hr. Leopold Starzyński, Bałucki, Sarnecki, Bliziński, Adolf Abrahamowicz, dyrekcye teatru w Krakowie, w Poznaniu, w Przemyślu, Tarnowie, ruskiego w Stanisławowie, redakcye dzienników: *Reforma*, *Kuryer Polski*, *Gazeta Przemyska*, *Dyabeł*, *Dziennik Poznański*, *Kuryer Warszawski*, *Kuryer Codzienny*. Oprócz tego otrzymał jubilat wiele listów z życzeniami.

W późną noc roiły się salony „Koła“ uczestnikami uroczystości, która niezawodnie w miłej pozostanie pamięci zarówno i samego jubilata jak i tych, co pragnąc złożyć cześć należną zasłudze, wzięli w niej udział.

Z Izby sądowej.

(*Proces emigracyjny w Wadowicach*).

Wadowice, 8 grudnia.

(*21 dzień rozprawy.*)

Przesłuchiwanie świadków trwa dalej, ukończy się prawdopodobnie dopiero 17go b. m., poczem nastąpi najciekawsza może część rozprawy — przesłuchiwanie poszkodowanych przez agencye 22 świadków.

Zaprzysiężeniu świadka Bernarda Thieberga sprzeciwia się prokurator. Świadek pełnił obowiązki naczelnika stacyi w Oświęcimiu od r. 1888, obecnie jest inżynierem dyrekcyi kolei państwowych w Krakowie. Na zapytanie przewodniczącego odpowiada świadek, że naczelnik stacyi w Oświęcimiu miał prawo dawać pobocznym stacyom, n. p. Dwory, Przeciszów, rozporządzenia, ale odnoszące się tylko do przyczepiania i odczepiania wagonów.

Przewodniczący odczytuje odezwę z d. 5 maja 1887 r. urzędu cłowego w Oświęcimiu i list z tego samego dnia — podpisany podobno z wiedzą Klausnera za tegoż przez Löwenberga, — które to pisma wyrażają prośbę wydania stacyi Przeciszów i Dwory rozporządzenia, aby wychodźcom do Ameryki zabroniono wysiadać w tych stacyach, bo wychodźcy wysiadając tamże, usuwają się od rewizyi w Oświęcimiu. Przewodniczący odczytuje nadto telegram z 5 maja 1887 r., podpisany przez Thieberga, w którym dane jest rozporządzenie zarządom stacyj Przeciszów i Dwory, niewypuszczania wychodźców z tych stacyj.

Świadek przyznaje, że ten telegram wysłał i oświadcza, że nakazywał mu to obowiązek, bo §. 90 patentu cesarskiego z r. 1851 co do porządku ruchu na kolejach nakazuje wszystkie rozporządzenia władzy politycznej i policyjnej wykonywać.

Mimo tego telegram mój — zeznaje świadek nie obowiązywał naczelnika w Dworach i Przeciszowie, bo nie był pisemnie potwierdzony przez dyrekcyę ruchu w Krakowie.

Przy przesłuchaniu świadka Thieberga, odczytuje przewodniczący odezwę urzędu cłowego, wystósowaną w r. 1887 do dyrekcyi kolei państwowej w Krakowie z prośbą wydania rozporządzenia zakazania wychodźcom wysiadać w Dworach i Przeciszowie. Urząd cłowy w Oświęcimie wystosował podobną odezwę już w r. 1886, ale obydwie odezwy, rozumie się, nie zostały przez dyrekcyę kolei państwowych w Krakowie pomyślnie załatwione.

Przewodniczący odczytuje również odezwę starostwa bialskiego z 19 maja 1887 r. i odezwę policyi krakowskiej z 17 kwietnia 1887, wystósowane do dyrekcyi kolei państwowych w Krakowie w tym samym przedmiocie.

W obu tych odezwach położono nacisk na działalność zuchwałego pokątnego agenta Torczinera.

Skutek tych odezw był, że dyrekcya kolei państwowych jak do tego przepisami regulaminu była obowiązaną, rozesłała do stacyi Nowy Sącz, Sucha, Skawina i Dwory rozporządzenie, które było niejako streszczeniem odezw starostwa bialskiego i policyi krakowskiej, polecające zarządom stacyj i konduktorom strzedz wychodźców od pokątnych agentów.

Po ukończeniu przesłuchania prosi świadek o zaprzysiężenie go, bo jak świadek twierdzi, okazało się, że on jest niewinny i niesłusznie jego imię zostało skompromitowane. Na poparcie swego twierdzenia, że jest niewinny, prosi o odczytanie sprawozdania swego do dyrekcyi o ruchu emigracyjnym.

Obrońca dr. Daniel stawia w kierunku zaprzysiężenia świadka wniosek. Prokurator sprzeciwia się wnioskowi dr. Daniela, bo po przesłuchaniu świadka jest tem bardziej przekonany, że postępowanie jego było nielegalne, bo stacye podrzędne nie były pod jego władzą.

Po polemicznej, żywej przemowie dr. Daniela, świadek ponawia swą prośbę. Trybunał wyda orzeczenie później.

Swiadek Mieczysław Minnicki, naczelnik stacyi w Przeciszowie, o agentach nie zeznaje nic nowego. O telegramie w sprawie nie wypuszczania wychodźców ze stacyi, zeznaje świadek, że nie stosował się do tego rozporządzenia naczelnika stacyi w Oświęcimiu, bo jak długo polecenia tegoż nie miały potwierdzenia dyrekcyi głównej w Krakowie, tak długo nie miały obowiązującej mocy. W telegramie Thieberga zeznaje nadto świadek, była wzmianka, że pismo to pójdzie do dyrekcyi po zatwierdzenie.

Zaprzysiężeniu świadka Leona Dittersdorfa sprzeciwia się prokurator. Ława obrońców zgadza się na to, a świadek Leon Dittersdorf uprasza, aby w razie, gdyby go nie zaprzysiężono, pozwolono mu nie składać zeznań.

Trybunał po 5 minut naradzie uchwalił nie uwolnić świadka od składania zeznań ze względu że §. 153 ust. zezwala na uwolnienie świadków od składania świadectw tylko wtedy, jeżeli przez składanie zeznań grozi mu materyalna ruina lub hańba.

W danym razie świadkowi to nie zagraża, więc trybunał nie uwalnia świadka od obowiązku zeznnń; pozwala natomiast świadkowi na niektóre pytania, na które odpowiedź dana mogłaby go narazić materyalnie lub moralnie, nie odpowiadać.

Swiadek zapytany przez przewodniczącego o agentów opowiada, że raz polecił jakiegoś agenta żandarmowi zaaresztować, ten jednak nie chciał tego uczynić mówiąc, że mu nie wolno nikogo bez pisemnego pozwolenia starostwa wielickiego aresztować.

Przew.: Czy pan pobierał jakie datki z agencyi.

Swiadek: Nie brałem. Ja nie mogłem nic dobrego ani nic złego agencyi zrobić. Rzucono na mnie oszczerstwo...

Obrońca dr. Goldhammer stawia wniosek o odczytanie listu Klausnera, w którym tenże zakazuje agentom robić t. z. „nachzalungi“, a to w tym celu, aby przysięgli o tej kwestyi dobrze się poinformowali.

Trybunał zgadza się na odczytanie wzmiankowanego listu w stosownym czasie.

Wilhelma Winklera, którego zaprzysiężeniu sprzeciwił się prokurator, uwalnia trybunał na jego prośbę od obowiązku zeznawania (na mocy §. 153).

Obrońca dr. Łazarski zaznacza, że zastrzega się stanowczo przeciwko wyrażeniu się p. prokuratora o świadkach, że byli skaptowani przez agencyę, bo przez to wielką ujmę ich honorowi czyni. Jeżeli świadkowie są winni, należało ich oskarżyć.

Prokurator: Upraszam trybunał. aby pouczył obronę, że nie należy przekręcać słów prokuratora. Powiedziałem, że ci panowie byli skaptowani jako urzędnicy za czasów istnienia agencyi. a nie jako świadkowie obecnie.

Obrońca dr. Łazarski: Upraszam, aby wysoki trybunał, pouczył p. prokuratora, że nie należy obrażać obrony. — Dalsi świadkowie nie zeznają żadnych nowych szczegółów.

Swiadek Franciszek Skroballi naczelnik na przystanku w Chełmku, zaprzysiężony opowiada, że Sadger groził jedne mu z konduktorów, że „dłużej już jeździć nie będzie,“ dlatego że tenże sprzeciwił się niewypuszczeniu z wagonów w Chełmku wychodźców, których Sadger eskortował. Swiadek zeznaje również, że Księżarczyk wyprowadzał czasem wychodźców, którzy mieli bilety do Oświęcimia, w Chełmku z wagonów i szedł z nimi piechotą do Oświęcimia.

Księżarczyk i Sadger zaprzeczają temu.

Karol Eichberger, zaprzysiężony konduktor, zeznaje: że Sadger groził często wychodźcom, jeżeli nie chcieli wysiadać w Chełmku i iść piechotą do Oświęcimia, że ich każe przyaresztować.

Sadger zaprzecza temu i zarzuca świadkowi że brał pieniądze od niego.

Swiadek z oburzeniem broni się przeciwko temu; zaperzonego Sadgera dopiero stanowczy rozkaz przewodniczącego zwraca do ławki.

Edward Hrubry, zaprzysiężony magazynier w Podgórzu zeznaje na niekorzyść agentów hamburskich Krasuskiego i Erlicha.

Pinkus Langsam niezaprzysiężony kelner w Dziedzicach zeznaje że Wilhelm Winzer zajmował się wychodźcami, przeprowadzał przez granicę i wyzyskiwał ich, wyłudzając od wychodźców za karty adresowe — prowizye — Winzer zaprzecza temu.

Przesłuchanie świadków trwa dalej.

Następne posiedzenie jutro o godzinie 9tej.

GOSPODARSTWO I HANDEL

(*m*) **Lwowska Izba handlowa** odbyła wczoraj posiedzenie, pod przewodnictwem wice-prezydenta, p. Kiselki.

Radca Bodyński referował sprawy następujące:

Na wezwanie generalnej Dyrekcyi kolei państwowych zgodziła się Izba na ogłoszenie przyznawanych stronom refakcyj w sprawozdaniach z posiedzeń Izby. — Na wezwanie tejże dyrekcyi, celem ułożenia taryf bezpośrednich między austryackiemi kolejami państwowemi, a kolejami w Serbii, Bułgaryi i Turcyi, zaproponowała Izba wyjednanie takiej taryfy dla następujących stacyj w okręgu Izby: Kołomyja, Stanisławów, Lwów, Bolechów, Stryj, Skole, Drohobycz, Borysław, Sanok, Krosno, Żółkiew.

Na wezwanie komitetu Towarzystwa gospodarskiego, który wybrał komisyę dla spraw wystawy rolniczej, w r. 1890 w Wiedniu odbyć się mającej, wybrała Izba do tejże kamisyi radcę Bodyńskiego, którego już sam komitet Towarzystwa powołał do składu komisyi i wiceprezydenta, pana Kiselkę.

Izba, udzielając c. k. Namiestnictwu opinię o taryfie fiakierskiej i dorożkarskiej dla Sambora, uważa takową za wysoką, i wnosi udzielić gminie taryfę lwowską, aby według tego wzoru ułożyła taryfę stosunkowo niższą, ze względu na odmienne tamtejsze stosunki.

Izba uchwaliła poprzeć żądanie: murarzy, kamieniarzy, cieśli, studniarzy i rzeźbiarzy we Lwowie, aby ze Stowarzyszenia budowniczego wystąpili i odrębne dla siebie zawiązali Stowarzyszenie przemysłowe.

Wybrano na cenzorów do filii Banku austro-węgierskiego we Lwowie pp.: Bubera, Klarfelda, Schellenberga, Piepesa, Skałkowskiego, Dieschego, dr. Grossa, Gubrynowicza, Michalskiego, Gołąba, Horowitza.

Budżet Izby na rok 1890 uchwalono w kwocie 12.600 zł. 30 ct. z rozkładem cztery i pół centa od każdego 1 zł. podatku zarobkowego tych kontrybuentów, którzy obowiązani są do opłacania dodatku dla Izby.

Na wniosek p. Miączyńskiego uchwaliła Izba poruszyć znowu sprawę magazynów towarowych kolei czerniowieckiej, które się mieszczą w budynku drewnianym, a szczególnie dla przechowania nafty są pod względem niebezpieczeństwa ogniowego niemożliwe, która to okoliczność także zainteresować powinna magistrat tutejszy, ze stanowiska ogniowo-policyjnego. Ponieważ zarząd tej kolei objęła generalna dyrekcya kolei państwowych, przeto uchwaliła Izba odnieść się do tej dyrekcyi z żądaniem, aby nowe magazyny wybudowano, także drogę dojazdową ulepszono, a równocześnie uprosić magistrat o ingerencyę w tej sprawie.

W sprawie projektu ustawy o przemyśle wędrownym, udzielonym przez c. k. Ministerstwo handlu do zaopiniowania, uchwaliła Izba po wyczerpującem sprawozdaniu referenta, radcy p. Bodyńskiego, w myśl postawionych wniosków: 1) utrzymać w całej pełni sprawozdanie swoje o domokrążstwie w r. 1888 c. k. Namiestnictwn przedłożone, 2) domagać się celem jasności, zmiany stylistycznej postanowienia, któreby wyraźnie określało ograniczenia zakresu uprawnienia domokrąstwa; 4) oświadczyć się przeciw uprawnieniu agentów wędrownych, którzyby po domach z okazami lub bez okazów krążyli, zbierając zamówienia, a tem samem odbierali całą klientelę kupcom detailistom i rękodzielnikom; 4) oświadczyć się za zupełnem opuszczeniem postanowień, mieszczących w sobie uprawnienie do wędrownego wykonywania rzemiosła; 5) domagać się uzupełnienia postanowień, któreby dozwalały roznoszenia niektórych artykułów żywności po domach, dodaniem ważnego dla pożywienia artykułu „mięsa“; 6) zwrócić uwagę c. k. Ministerstwa na możebne obejście postanowień co do składów wędrownych, któreby pod pozorem filii przedsiębiorstwa urządzane być mogły, na potrzebę wyraźnego w tym względzie postanowienia; 7) oświadczyć się za ścieśnieniem kompetencyi władz przemysłowych I instancyi, pod względem wydawania paszportów na prowadzenie przemysłu wędrownego, ograniczając uprawnienie ich do wydawania paszportów na powiat własny.

Towarzystwo krajowe dla handlu i przemysłu (Lwów, plac Maryacki, l. 1) wybrało na walnem zgromadzeniu radę zawiadowczą, w skład której weszli panowie: Biechoński Stanisław, dr. Dulęba Bronisław, Gorayski August, Grzybiński Jan, Jordan Jan, dr. Lewakowski August, Ostaszewski z Grabownicy, dr. Piątkowski Józef, Ramułt Ludwik, Szczepanowski Stanisław, Sławiarski Waleryan, Trzecieski Jan. — Towarzystwo to zajmując się wyrobem jedynie czysto lnianych płócien zmieniło swą firmę na: „Pierwsze galicyjskie Towarzystwo dla krajowego przemysłu tkackiego“.

⁂ **Targ zbożowy.***) Dnia 10 grudnia 1889 r.

Lwów, Pszenica 7·25 do 8·50, żyto 7·20 do 7·55, owies obroczny 7·50 do 8·—, jęczmień 6·60 do 8·—, rzepak 15·50 do 16·50, groch 6·— do 11·50, wyka 5·50 do 6·—, bobik —·— do —·, hreczka —·— do —·—, kukurudza —·— do —·—, chmiel za 56 kilo —·— do —·—, koniczyna czerwona 45·— do 58·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Tarnopol, pszenica 7·10 do 8·25, żyto 6·70 do 7·—, jęczmień browarny 6·— do 8·—, owies 7·— do 7·50, groch 6·— do 10·—, wyka 4·80 do 5·25, rzepak 15·— do 16·— lnianka —·—, koniczyna czerwona —·— do —·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Podwołoczyska, pszenica 7·15 do 8·10, żyto 6·— do 6·10, jęczmień 6·50 do 7·75, owies 6·70 do 6·90, groch 6·— do 11·—, wyka —·— do —·—, rzepak 15·— do 16·—, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 40·— do 55·—, koniczyna biała —·— do — —, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Jarosław, pszenica 7·40 do 8·75, żyto 6·85 do 7·50, jęczmień 6·35 do 8·50, owies 7·60 do 8·20, groch 6·— do 12·—, wyka —·— do —·—, rzepak 15·65 do 16·75 lniank,a —·— do —·—, koniczyna czerwona 40·— do 59·—, koniczyna biała —·—, do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—, tymotka —·— do —.

Wszystko za 100 kilo netto bez worka.

Chmiel od 25·— do 45·— zł. za 56 kilo, loco Lwów, nominalnie.

Okowita gotowa za 10·000 litrów pro loco Lwów 11·50 do 11·75 zł.

Popyt dość silny, podaż jednakowo za słaba. Usposobienie dobre.

*) Przedruk wzbroniony

Losy tureckie. Przy ostatniem ciągnieniu główna wygrana 600.000 fr. padła na nr. 108.537, wygrana 60.000 fr. na nr. 1,865.959, wygrana 20.000 fr. na nr. 476.225 i 1,273.213.

Międzynarodowa wystawa elektryczna. W Frankfurcie nad Menem postanowiono urządzić międzynarodową wystawę elektryczną, która trwać b dzie od czerwca do października r. 1890 i zostanie urządzoną na placu przed centralnym dworcem kolejowym. Projekt tej wystawy powzięto na bardzo licznem zebraniu, w którem uczestniczyli przemysłowcy, technicy, finansiści, profesorowie i literaci. Zarząd kolei zgodził się chętnie na ustąpienie placu pod wystawę. Zebranie wybrało już komitet wystawy i przyjęło tymczasowo plan wydatków. Członkami honorowymi komitetu mianowano Edisona, Siemensa i Thomsona.

Wiedeń, 9 grudnia. (*Telegram Gazety Lwowskiej*).

Na wczorajszy targ przypędzono bydła rzeźnego 3292 sztuk opasowego i 757 sztuk chudego. Razem 4049 sztuk.

Pomiędzy temi z Galicyi przypędzono 268 sztuk opasowych, i 380 sztuk chudych; z Bukowiny 40 sztuk opasowych.

Ogółem przypędzono o 977 sztuk mniej niż zeszłego tygodnia, z samej Galicyi zaś 429 sztuk mniej niż zeszłego tygodnia.

Popyt i tendencya zakupna były z początku ożywione, a ceny podniosły się przeciętnie w porównaniu z zeszłym tygodniem o 1 zł. później płacono ceny zeszło-tygodniowe.

Nie sprzedano 213 sztuk.

Płacono: galicyjsko-bukowińskie woły opasowe po 49 do 55 zł., za towar przedni po 56 do 57 zł.; węgierskie woły opasowe po 47 do 55 zł., za towar przedni po 56 do 60 zł., wyjątkowo po 61 do 62 zł.; z innych krajów koronnych po 48 do 56 zł., za towar

przedni po 58 do 62 zł.; krowy po 24 do 30 zł. 50 ct.; stadniki po 18 do 31 zł. 50 ct.; bawoły 14 zł. za centnar metryczny.

Bydło chude 20 do 120 za sztukę.

OSTATNIA POCZTA

Wydział krajowy postanowił na ostatniej sesyi zamianować p. Chrzanowskiego członkiem kraj. komisyi przemysłowej, wyrażając przy tej sposobności przekonanie, iż zechce on przyjąć ten urząd honorowy i sprawować go z tą gorliwością obywatelską, jaką zawsze okazywał przy załatwianiu spraw publicznych.

Najd. Arcyksiążę Franciszek Ferdynand ma udać się niebawem na zaproszenie cesarza Wilhelma do Niemiec, celem wzięcia udziału w dworskich polowaniach.

Obiega wiadomość, iż skutkiem decyzyi zwołania Sejmu czeskiego na krótką sesyę dodatkową zaraz po Nowym Roku, ferye świąteczne Rady państwa trwać będą aż do 20 stycznia.

Koło polskie przekazało na ostatniem swem posiedzeniu liczne wnioski względem akcyi pomocniczej z powodu nędzy panującej w Galicyi członkom komisyj izbowych.

Przewodniczącym klubu niemieckiej zjednoczonej lewicy został wybrany dr. Plener.

W berlińskich sferach dworskich zaprzeczają wieściom o zaręczynach księżniczki Małgorzaty z carewiczem rossyjskim.

Wszystkie stronnictwa czynią już przygotowania, do wyborów parlamentarnych, które odbędą się prawdopodobnie w lutym r. p. Frakcya socyalno-demokratyczna parlamentu niemieckiego wydała już nawet odezwę, w której zawiadamia o złożeniu centralnej komisyi wyborczej złożonej z deputowanych: Bebla, Grillenbergera, Meistera i Singera.

W skupczynie serbskiej na interpelacyę popa Spasicza, w sprawie urzędowych czynności byłego ministra skarbu Rakicza oświadczył obecny minister skarbu, że zaciągnięcie przeszłorocznej pożyczki losów tytoniowych było z trojakiego powodu nieprawnem, albowiem Rakicz zamiast pięciu milionów, zaciągnął dziesięć milionów pożyczki loteryjnej, z tego użył jeden milion niewłaściwie, a oddał samowolnie monopol tytoniowy nieuprawnionym. Co się tyczy żądania, aby Rakicza postawić w stan oskarżenia, odparł prezydent skupczyny, iż na to potrzeba osobnego wniosku.

Z Belgradu donoszą, iż pogłoska, jakoby W. Porta odmówiła dochodzeń w sprawie tureckiego wicekonsula Vranji, oskarżonego o przekupywanie serbskich urzędników, jest nieprawdziwą. Rząd serbski wręczył akta sprawy poselstwu tureckiemu, a ze strony Turcyi żadnej dotąd nie dano odpowiedzi.

Pol. Corr. otrzymuje z Rzymu, ze źródła wiarogodnego doniesienie, że tajny konsystorz papieski odbyć się ma z pewnością w dniu 29 b. m, a jawny 22 b. m. Ojciec św., jak już doniesiono, dokona na tym konsystorzu prekonizacyi biskupów katolickich pod panowaniem rossyjskiem. Co do prekonizacyi biskupów francuskich, czeka Stolica Apostolska na powrót francuskiego posła przy Watykanie, p. Lefebvre de Behaine, ażeby porozumieć się z nim co do pewnych szczegółów.

Donoszą równocześnie do *Pol. Corr.*, że Watykan nie otrzymał dotychczas żadnej wiadomości o rzekomem wypędzeniu Jezuitów z Brazylii.

Według doniesień z Brukseli, nie ulega już żadnej wątpliwości, że Stanley nie pojawi się na konferencyi brukselskiej. Jako gość króla, zamieszka on w pałacu królewskim, a miasto uczci go także odpowiednio. Stanley znajduje się dotychczas w służbie króla, i otrzymuje pensyę roczną z kasy królewskiej prywatnej. Za wyprawę, celem uwolnienia Emina nie żądał Stanley żadnego wynagrodzenia. Dzieło, które ma wydać o pochodzie swoim, przynosi mu 40.000 funtów angielskich, i to uważa za odszkodowanie trudów i kosztów poniesionych.

Temps otrzymał z Lizbony pewną wiadomość, że cesarz dom Pedro zabawi w stolicy Portugalii tylko 10 dni, a potem pojedzie przez Hiszpanię do Francyi południowej. Załoga okrętu, którym przybyła rodzina cesarska, przywiozła także pewniejsze wiadomości o szczegółach ruchu w Brazylii. Wszędzie, gdziekolwiek doszły depesze z Rio, rozpoczął się ruch w kołach wojskowych. Władze cywilne protestowały przeciw rewolucyi tylko platonicznie, ludność jednak wszędzie łączyła się z rewolucyą.

Londyński *Daily News* utrzymuje, że mimo zapewnień urzędowej prasy tureckiej, iż nareszcie wszystko na Krecie jest spokojne i zadowolone, położenie tamże nie o wiele się poprawiło. W trzech miejscowościach, mianowicie pod Askifo, Almyro i Francocastello, przyszło nawet do krwawych starć, w których zginęło kilku tureckich żołnierzy i żandarmów.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 10 grudnia. Najj. Pan odwiedził wczoraj Don Alfonsa i jego małżonkę.

Dziś przyjmować będzie japońskiego księcia.

Wiedeń, 10 grudnia. Umarł tu znany autor sztuk ludowych, Anzengruber.

Izbie deputowanych przedłożył Rząd Najwyższe rozporządzenie z dnia 6 października 1889, którem udzielone zostały zapomogi i zaliczki nawiedzonej nieurodzajem ludności w Galicyi, na Szląsku i Bukowinie; dalej Najw. rozporządzenie z d. 29 października b. r. udzielające zapomóg nawiedzonej powodzią ludności Tyrolu i Karyntyi; projekt ustawy o budowie drugiego toru na szlaku kolejowym Kraków-Przemyśl i Przemyśl-Lwów, wreszcie reskrypt Ministerstwa skarbu co do zamknięcia rachunków zarządu centralnego za rok 1888.

Wiedeń, 10 grudnia. (*Tel. pryw.*) Szef sekcyi w Ministerstwie spraw wewnętrznych Erb otrzymał order żelaznej korony II klasy.

Wiedeń, 10 grudnia. (*Tel. pryw.*) Na ostatniem posiedzeniu dyrekcyi Jockey klubu zajmowano się sprawą utworzenia pola wyścigów w Krakowie. Projekt przyjdzie w najbliższym czasie do skutku.

Wiedeń, 10 grudnia. (*Tel. pryw.*) Do *Fremdenblattu* donoszą z Czerniowiec, iż wieści o dymisyi prezydenta krajowego barona Pino, są nieprawdziwe. Baron Pino udał się na urlop jedynie z powodu choroby oczu.

Wiedeń, 10 grudnia. (*Tel. pr.*) *Wiener Zeitung* ogłasza rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, rolnictwa i handlu, zawierające normy, celem powstrzymania szerzenia zarazy pyskowej między nierogacizną w Galicyi i innych krajach. Wedle tego rozporządzenia, które rozpocznie obowiązywać od 15 b. m, nierogacizna przeznaczona na zabicie, może z Galicyi być przesyłaną jedynie drogą kolejową na oznaczone w rozporządzeniu stacye.

Wiedeń, 10 grudnia. (*Tel. pr.*) *Fremdenblatt* donosi: Zakład kredytowy (*Creditanstalt*) zaraz po załatwieniu wstępnych kroków, szczególnie po jurydycznem zbadaniu sprawy wosku ziemnego w Borysławiu, powoła do życia Towarzystwo pod firmą *Boryslaver-Erdwachslager* celem eksploatacyi kopalni.

Peszt, 10 grudnia. (*Tel. pr.*) *Pester Lloyd* donosi, że minister Weckerle wyszle w najbliższym czasie notę do Wiednia w odpowiedzi na notę p. Ministra dr. Dunajewskiego w sprawie regulacyi waluty. Prace przygotowawcze ankiety rozpoczną się według *Pester Lloyda* niezadługo.

Darmstadt, 10 grudnia. Cesarz kazał wczoraj rano zaalarmować całą tutejszą załogę, wyjechał na czele wojska na plac ćwiczeń, wydał rozkazy, tyczące się manewrów, i wrócił do zamku na czele pułku przybocznej gwardyi.

Chemnitz, 10 grudnia. Pomiędzy robotnikami tutejszych farbiarń wybuchła zmowa, ale należy do niej tylko 10 procent robotników. Nie biorący udziału w zmowie w liczbie 1.500, żądają podwyższenia płacy o $33\frac{1}{3}\%$.

Petersburg, 10 grudnia. W pałacu zimowym odbył się wczoraj, z powodu uroczystości orderu św. Jerzego objad, na którym byli obecni: rodzina carska i dygnitarze państwa. Podług *Grażdanina*, car miał na sobie mundur dragonów, pułku niżnonowogrodzkiego, do którego wstąpił ks. Ludwik Napoleon w randze podpułkownika.

Petersburg, 10 grudnia. (*T. pr.*) Choroba epidemiczna „Influenza" ciągle się rozszerza.

Berlin, 10 grudnia. Parlament przyzwolił na resztę pozycyj ceł. W rozprawie nad podatkiem konsumcyjnym przy tytule „podatek od cukru", zauważył minister skarbu Maltzahn, że kwestya, czy zbierze się na nowo konferencya londyńska, któraby się także podatkiem od cukru zajmowała, rozstrzygnąć by się powinna najdalej w ciągu najbliższego lata.

Berlin, 10 grudnia. (*Tel. pr.*) Krąży wieść, jakoby profesor chorób nerwowych dr. Leyden powołany został do cara. Faktem jest że dr. Leyden udał się do Petersburga; zapewniają jednak, że nie do cara, ale do dyrektora banku handlowego Laskiego.

Frankfurt, 10 grudnia. Cesarz Wilhelm w nocy odjechał do Berlina.

Frankfurt, 10 grudnia. Cesarz Wilhelm przybył tu wczoraj po południu. Na dworcu witały go władze i tłumy publiczności z zapałem.

Frankfurt, 10 grudnia. Na bankiecie w ogrodzie palmowym, odpowiedział cesarz na toast pierwszego burmistrza, dziękując za objawy zapału, któremi go darzono nie tylko jako piastuna wznowionej korony cesarskiej, lecz także jako wnuka cesarza Wilhelma i syna cesarza Fryderyka, a na które to objawy on dopiero długiem życiem mógłby sobie zasłużyć. Całe moje działanie, cała praca skierowane są ku temu, aby widzieć moją ojczyznę wielką, i potężną i szanowaną. Ożywiony temi uczuciami wstąpiłem na tron i żyję w tej myśli; przekonałem się dzisiaj jakie owoce wydały lata, podczas których udało się moim poprzednikom utrzymać pokój. Oby Bóg dał, aby także i moje starania ku temu samemu celowi skierowane, były uwieńczone takim samym skutkiem! Cesarz skończył toastem na cześć pierwszego burmistrza Miquela i miasta Frankfurtu.

Belgrad, 10 grudnia. Sensacyjna broszura pod tytułem „Bombe", wykrywa nadużycia w sprawie zakładania i ruchu kolei serbskich; wymienia osoby, pomiędzy które rozdzielono sumę 6 milionów na przekupstwa. Wyraźną tendencyą tej broszury jest oczernienie stronnictwa postępowego. Pogłoski o dymisyi ministra robót publicznych nie potwierdzają się.

Sofia, 10 grudnia. Wśród obrad w Zgromadzeniu narodowem nad sprawą 30 milionowej pożyczki poseł opozycyjny Kytanczew krytykował ostro zawarty układ przedewszystkiem ten jego punkt, który odnosi się do zastawu na rzecz wierzycieli kolei bułgarskich i wniósł o cofnięcie układu. Minister skarbu odpierał zarzuty opozycyi, poczem w świetnej mowie przyjętej oklaskami, prezes gabinetu Stambułow stanął w obronie układu podnosząc, iż już ta sama okoliczność, że giełdy zagraniczne postanowiły notować pożyczkę bułgarską wymownym jest dowodem wypłacalności Bułgaryi. Pomimo swego położenia Bułgarya uzyskała pożyczkę pod korzystniejszemi warunkami niż Grecya, Rumunia i Serbia. Ogromną większością Izba zatwierdziła następnie układ w sprawie pożyczki.

Rzym, 10 grudnia. Izba deputowanych przekazała komisyi prośbę sądową o uwięzienie posła Costa.

Paryż, 10 grudnia. Izba odrzuciła 370 głosami przeciw 123 gł. poprawkę Déroulede'a, żądającą uznania wyboru Boulangera w Montmartre; odrzuciła dalej 311 głosami przeciw 240 głosów poprawkę Clusereta, żądającą unieważnienia całego aktu wyborczego w Montmartre. Izba uznała za ważny wybor Joffrina. Przy ogłoszeniu rezultatu boulanżyści wołali: „Niech żyje powszechne głosowanie".

Paryż, 10 grudnia. Dzienniki republikańskie i większa część radykalnych stwierdzają, że Izba uznawszy wybór Joffrina, spełniła akt wysokiej politycznej mądrości i pieczy nad republiką Dzienniki konserwatywne i boulanżystowskie twierdzą, że powszechne głosowanie już nie istnieje i zostało zastąpione przez fantazye oligarchii. Kilka komitetów boulanżystowskich zebrało się, aby protestować przeciw uznaniu wyboru Joffrina.

Paryż, 10 grudnia. Podług doniesienia *Siècle*, minister skarbu zarządził dochodzenia w sprawie epidemii w Luwrze.

Paryż, 10 grudnia. Komisya budżetowa uchwaliła żądany przez rząd fundusz dyspozycyjny.

Paryż, 10 grudnia. W senacie oświadczył Tirard że rząd nie zamierza zawierać nowych traktatów handlowych.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 9 grudnia 1889, godzina 5 minut 45. Akcye kredytowe 315·85, Anglo-austryackie —·—, Länderbank 219·80 Kolej Karola Ludwika —·—, Południowa —·—, Renta papierowa 85·85, galicyjskie listy zastawne 103·75, galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1883 —·—, Napoleondor 9·36·50, Rubel papierowy —·—. Usposobienie —.

Wiedeń, 10 grudnia 1889, godzina 10 minut 40. Akcye kredytowe 316·25, Anglo-austryackie 148·50, Unionbank 241·50, Kolej Karola Ludwika 183·75, Południowa 129·75, Renta papierowa —·— 5-prc. galic. hipoteczne listy zastawne —·—, galic. obligacye indemnizacyjne —·—, do —·—, $4\frac{1}{2}$-prc. listy zastawne banku krajowego 97·50, $4\frac{1}{2}$-prc. pożyczka krajowa z roku 1883 96·50, 4 prc. węgierska renta złota 100 95 zł., Napoleondor 9·36·50, Rubel papierowy —·—. Usposobienie silne.

Telegramy zbożowe z dnia 9 grudnia 1889. Wiedeń: Pszenica za 100 kilo. —·— do —·— zł., żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita per 10.000 litr procent 12 50 do 12·62 złr. Szczecin: Pszenica —·— zł., rzepak —·— zł., spirytus —·— do —·— zł., kukurudza —·— Kolonia —·— zł., rzepak —·— do —·— złr. za 100 kilogramów na jesień. Budapeszt: Pszenica na wiosnę 8·67 do 8·69 złr. Berlin: Pszenica żółta (na grudzień) 198·75 do —·— zł. żyto —·— zł. spirytus 31·90 zł, rzepakowy olej —·— zł. Paryż: mąka na mies bież. 52 30 olej rzepakowy —·— fr., spirytus —·— do —·— fr.

Odpowiedzialny Redaktor **Adam Krechowiecki.**

PRZYJFCHALI DO LWOWA.

dnia 9 listopada

Hotel Zorża.

Pp. S. hr. Wiśniewski z Perespy, M. Chotcen z Wiednia, L. Kriser z Wetdzirza.

Hotel Francuski.

Pp. H. Bielecki z Rosyi, dr. J. Fruchman z Drochobycza, F. Baumgartner z Wiednia, M. Loewenthal z Wiednia.

Hotel Langa.

Pp. E. Kruh ze Zbaraża S. Pineles z Wiednia, Z. Langfilder z Bielska, J. Krug. z Przemyśla. J. Blumrich z Warny.

Hotel Warszawski.

Pp. M. Medycki ze Stanisławowa, A. Ożarowski ze Strzałek, T. Kapuściński z Sieniawy.

Pociągi kolejowe

(podług zegara lwowskiego)

Przychodzą do Lwowa:

Z Krakowa: o godz. 8 min. 50 rano pociąg osobowy, o godz. 4 minut 3 po poł. pociąg kurjerski, o godz. 7 minut 15 wieczór pociąg mięszany, o godz. 9 min. 28 wieczór pociąg osobowy.

Z Podwołoczysk: na dworzecz główny lwowski: o godz. 3 min. 15 w nocy pociąg mięszany, o godzinie 2 min. 20 po poł pociąg kurjerski, o godz. 7 wieczór pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec Podzamcze o godz. 2 min. 38 w nocy pociąg mięszany, o godz. 2 min. 8 po poł. pociąg kurjerski, o godz. 6 min. 22 wieczór pociąg mięszany,

Odchodzą ze Lwowa:

Do Krakowa: o godz. 4 min. 20 rano pociąg osobowy, o godz. 7 min. 20 rano pociąg osobowy, o godz. 2 min. 28 po poł. pociąg kurjerski, o godz. 8 min. 30 wieczór pociąg osobowy.

Do Podwołoczysk: z głównego dworca: o godz. 9 min. 52 przed poł. pociąg mięszany o godz. 4 min. 11 po poł. pociąg kurjerski, i o godz. 10 m. 35 w nocy pociąg mięszany.

Do Podwołoczysk z dworca **Podzamcze:** o godz. 10 minut 23 przed poł. pociąg mięszany, o godz. 4 min. 22 po południu pociąg kuryerski i o godz. 11 minut 5 w nocy pociąg mięszany.

Ces. król. generalna Dyrekcya kolei państwowych.

Do Lwowa przychodzą:

ze STRYJA g. 8 m. 26 z rana pociąg osobowy z Budapesztu, Munkacsa, Ławocznego, Suchy, Chyrowa i Stryja;

g. 3 m. 36 po południu pociąg osobowy ze Suchy, Chyrowa, Stryja, Husiatyna i Stanisławowa;

g. 12 m. 8 w nocy z Budapesztu, Munkacsa, Ławocznego, Stróż, Chyrowa, Stryja, Husiatyna i Stanisławowa;

ze STANISŁAWOWA g. 6 m. 55 z rana pociąg osobowy z Suczawy, Czerniowiec i S anisławowa;

g. 2 po południu pociąg osobowy z Bukaresztu, Jass, Czerniowiec, Husiatyna i Stanisławowa;

g. 8 m. 5 wieczorem pociąg pospieszny z Bukaresztu, ass, Czerniowiec, Husiatyna i S isławowa;

z BEŁZCA g. m. 21 po południu pociąg mięsza

Odjazd ze Lwowa:

ku STRYJOWI g. 5 m. 50 z rana pociąg osobowy do Stryja, Chyrowa, Stróż, Ławocznego, Munkacsa, Budapesztu, Stanisławowa i Husiatyna;

g. 10 m. 20 przed południem do Stryja, Chyrowa i Suchy;

g. 8 m. 45 wieczorem do Stryja, Chyrowa, Suchy, Ławocznego, Munkacsa, Budapesztu, Stanisławowa i Husiatyna;

w kierunku do STANISŁAWOWA g. 9 m. 16 przed południem pociąg pospieszny do Stanisławowa, Czerniowiec, Jass, Bukaresztu i do Husiatyna;

g. 4 m. 25 po południu pociąg osobowy do Stanisławowa, Czerniowiec, Jass i Bukaresztu;

g. 10 m. 13 wieczorem do Stanisławowa, Husiatyna, Czerniowiec i Suczawy;

w kierunku do BEŁZCA g. 7 m. 43 z rana pociąg mięszany do Bełzca i Sokala;

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 9 grudnia 1889

	płacą (walutą austr.) zł	ct.	żądają (walutą austr.) zł	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	183	25	186	25
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	230	50	233	50
Banku hip. galic. po 200 zł. wa.	283	—	287	—
Banku red. gal. po 200 zł. w. a.	—	—	216	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Banku hipotecznego 5 pr. w. a.	100	35	101	35
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	103	25	104	25
Banku kraj. 4½ pr. wa. los. 51 l.	97	50	98	60
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	100	25	101	25
„ „ „ 4 pr. w. a.	96	—	97	—
„ „ „ 5 pr. los. w 37 l.	100	25	101	25
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los. 41½ l.	93	50	94	50
„ „ „ 4½ pr. „ „ 52	98	60	99	60
„ „ „ 4 pr. „ „ 56	92	70	93	70
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 6 prc.) 3 pr. w. a. w likwidacyi	54	—	57	—
Listy dłużne g Z. kr. wł. (dawniej 5 pr.) 2½ pr. wa. w likwidacyi	46		49	—
3. Listy dłużne z 100 zł.				
Ogól. rol. kred. Zakład dla Gal. Bukow. 6 pr. los w 15 lat.		—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. gal. 5 pr. m. k.	103	80	104	80
Galic. funduszu propin. 4 % wa.	91	—	92	—
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. i włośc. (daw. 6 pr.) 3 pr. w. a.	100	50	101	50
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisyi .				
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	104	—	106	—
Pożyczki kr. z r. 1883 po 4¼ pr. wa.	96	50	97	50
5. Losy miasta Krakowa	24	75	26	75
„ „ Stanisławowa	—	—	38	—
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	51	5	61
Dukat cesarski	5	60	5	70
Napoleondor	9	38	9	48
Półimperyał	9	66	9	76
Rubel rossyjski srebrny . . .	1	30	1	40
„ „ papierowy . . .	1	25	1	27
100 marek niemieckich . . .	57	85	58	35

bez kupona — bez kupona bieżącego

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 7 grudnia 1889

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	85.70	85 90
luty-sierpień	85.65	85.85
Jednolity dług państwa w srebrze		
styczeń-lipiec	86.25	86.45
kwiecień-październik	86 15	86.35
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	132.75	133.25
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	139.50	139.75
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	144.–	145 —
„ „ 1864 po 100 zł. . . .	173.50	174.—
„ „ 1864 po 50 zł. . . .	173.50	174 —
Renty Com. po 42 litr. austr. . .	——	—.—
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 pr.	151.25	152 —
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881 . .	100.50	100 70
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	108.—	108.20
2. Obligacye indem. 5 pr. (za zł. m. k.)		
Bukowiny	104.50	105.—
Galicyi	104.—	104.50
Niższej Austryi	109.50	110.50
Siedmiogrodu	104.50	105.10
Węgier za 100 zł. wa. 4 pr. . .	88.—	88.60
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	145.10	145 50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	315.—	315.50
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	561.—	565.—
Gal. banku hip. po 200 zł. . . .	283.—	287.—
Gal. banku d. han. i prz. a 200 zł. wpl. 40pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziem. a 200 zł. . .	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł.	219.20	219 60
Bank austro-węgiersk. a 600 zł .	922.—	923.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze .	57	59 —
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	375.—	377.—
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk.	—.—	—.—
Kol. Preszów-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2570 —	2580.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	184.25	184.75
Lwów.-Czern. kol. I po 200 zł. s. w.	229.75	230.75
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. w sr.	232.25	232.75
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	129 25	129 75
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	191.50	192.—
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6. pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4½ pr. w złocie w 50 l.	100.40	100.70
„ „ „ premiowe po 3 pr.	108.25	108.75
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 36 l. 6 pr.	97.15	98.25
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr. . .	96.30	97.—
„ „ „ „ po 5 pr. . .	100.—	101. –
„ „ „ „ po 5 pr. w 37 latach zwrotne	100.—	101.—
Banku kraj. 4½ pr. wa. los. w 51½ l.	97.50	98.25
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisyi	100.25	—.—
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl.	100.50	100.75
Banku aust. węg. 4½ pr. . . .	101.50	102. –
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 pr. . .	100.25	101.25
„ Zakł. kr. ziem. po 5½ pr. .	101.50	—.—
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. aw.	100.40	101.—
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze . . .	101.	101.70
Kolej północna po 100 zł. m. k. . .	99.50	100.
„ „ po 100 zł. w. a. . .	100.30	101.30
Kolej gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 300 zł. 4½ pr.	99.30	99 90
dtto (Jarosław-Sokal) .	98.40	99.—
Kol. gal. Lwów-Czern. Jass. emisya a 300 zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884 . .	81.60	82.20
z r. 1884 . .	88.70	89.30
z r. 1866 . .	—.—	—.—
z r. 1872 . .	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 300 zł. 5 pr. w sr.	99 90	100.40
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. wa.	185.50	186.-
Clarego po 40 zł. m. k.	59.—	60.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	127.—	128.—
Keglevicha po 10 zł. m. k. . .	—.—	26.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	25.25	25.75
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	24.50	25.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	61. 5	61 75
Palfiego po 40 zł. m. k.	56.50	57.25
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	19.—	19.30
„ „ węg. „ po 5 zł.	12 25	12 65
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	19.75	20 50
Salma po 40 zł. m. k.	63.—	63 50
St. Genois po 40 zł. m. k.	64.—	65.—
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.)	33.—	37.—
Pożycz. Tryestu po 100 zł. m. k. .	—.—	151.—
„ „ po 50 zł. w. a. .	72.—	74.—
Waldsteina po 20 zł. m. k. . . .	41.—	42.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k. . .	—.—	——
7. Weksle (za 3 miesiące).		
Augsburg na 100 zł. w. p. n. . .	—.—	—.—
Berlin za 100 mark. w. p. n. . . .	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark. w. p. n. .	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark. w. p. n. .	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	118 20	118.70
Paryż za 100 fr.	46 85. –	46.90.—
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.62.—	5.63 —
„ pełnej wagi	5.62. -	5.63.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20 frankówka	9.40.50	9.41.50
Rossyjski półimperyał	.——	.—.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński

dnia 9 grudnia 1889.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	85	85
„ „ „ w srebrze .	86	30
Renta w złocie	107	90
5 pr. austr. renta marcowa	190	65
Akcye banku austro węgier.	921	—
„ „ kredytowego wiedeńskiego	315	75
Londyn	117	95
Napoleondor	9	36½
Dukat cesarski men.	5	61
100 marek niemieckich	57	90

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 8145 (8139 1—3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 17 stycznia 1890 za lub powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 21 lutego 1890 nawet poniżej takowej, licytacya realności l. 615 według wyk. hip. 574 księgi gr. Budzanów w jednej połowie Michała Stecija a w drugiej połowie Andrija Stecija a względnie tegoż masy spadkowej własnej a to celem rozwiązania współwłasności tej realności.

Cena wywołania 230 zł.

Wadyum 23 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli lub też wierzycieli, którzyby po dniu 8go listopada 1889 prawo zastawu uzyskali ustanawia się kuratorem c. k. notaryusza Konstantego Widawskiego z Budzanowa.

Budzanów, dnia 17 listopada 1889.

L. 95 (8136 1—3)

C. k. Sąd obwodowy jako górniczy uwiadamia, że w dniu 16 stycznia 1890 i 19 lutego każdym razem o godzinie 10tej przed południem, odbędzie się w Sądzie tym w biurze nr. 2 dla ściągnięcia pretensyi Karola Dienera 4200 marek pruskich z przyn. przymusowa publiczna sprzedaż prawa poboru 12pr. surowego dochodu smołowca z kopalni „Fryderyk“ w gminie Polana we dług księgi górniczej Dom. tom. II. pag. 136 n. 1 haert. dla Hansa hr. Bülowa intabulowanego.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa prawa tego 45.720 zł. wa.

Na pierwszym terminie zostanie prawo to tylko za cenę lub wyżej ceny wywołania w razie nieudania się zaś takiej sprzedaży, na drugim terminie za jakąkolwiek cenę najwięcej ofiarującemu sprzedane.

Każdy licytant ma jako zakład złożyć dziesiątą część ceny wywołania, to jest kwotę 4572 zł. w. a. gotówką lub w papierach wartościowych, do lokowania majątków pupilarnych zdatnych i publiczny obieg mających według kursu w ostatnim numerze „Gazety Lwowskiej“ notowanego lub w książeczkach galicyjskiej Przemyskiej albo Samborskiej kasy oszczędności do rąk komisyi licytacyjnej.

Wyciąg tabularny i akt oszacowania sprzedać się mającego prawa mogą być przejrzane w registraturze sądowej a w dniu licytacyi u komisyi licytacyjnej.

Dla wierzycieli, którzyby po dniu 22 października 1889 hipotekę na sprzedać się mającem prawie poboru uzyskali i tych, którymby uchwała niniejsza lub dalsze uchwały zapaść mające z jakich kolwiek przyczyn albo wcale nie, albo należycie doręczone być nie mogły, ustanawia się kuratorem adwokata dr. Jakóba Kohna ze substytucyą adwokata dr. Józefa Fiternika, obydwu w Samborze.

Sambor, 22 października 1889.

L. 75 (8114 1—3)

W dniach 16 stycznia i 13go lutego 1890 o godz. 10 przed południem odbędzie się w tut. Sądzie przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 3 w Zakliczynie położonej wedle wyk. hip. 3, 276, 277, Józefa i Maryanny Rechowiczów własnej, na rzecz gal. zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie o 300 zł. z pn.

Cena wywołania 490 zł.

Wadyum 49 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszej.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono dr. Stanisława Bartmana.

Wojnicz, 6 listopada 1889.

L. 11009 (8143 1—3)

W c. k. Sądzie powiatowym w Tyśmienicy odbędzie się o godzinie 10 rano, na dniu 20 stycznia 1890 tylko powyżej ceny szacunkowej, zaś na dniu 24 lutego 1890 i poniżej ceny szacunkowej przymusowa sprzedaż realności pod nr. 15 w Tyśmienicy położonej, dłużniczki Filipiny Witosławskiej własnej, ciało tabularne stanowiącej na rzecz c. k. uprz. galic. akc. Banku hipotecznego pto. 3 rat. po 63 zł. 90 ct. i 1301 zł. 30 ct. aw. zpn.

Cena wywołania 5000 zł.

Wadyum 500 zł

Resztę warunków, protokół opisania przynależności i wyciąg tabularny można przejrzeć w ts. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Tyśmienica, 9 listopada 1889.

L. 5059 (8104 1—3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 31 stycznia powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 4 narca 1890 nawet poniżej takowej licytacya realności l. 40 w Korzelicach położonej przedmiotem ksiąg gruntowych nie będącej Piotra Kizymy względnie tegoż nieobjętej masy spadkowej własnej na rzecz Bronisława Strzeleckiego pto 40 złr. aw. zpn.

Cena wywołania 230 zł.

Wadyum 23 zł.

Resztę warunków, akt opisania i oszacowania wolno przejrzeć w tuts. Registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Przemyślany, 24 czerwca 1889.

L. 5680 (8081 3—3)

Sąd powiatowy kęcki odbędzie egzekucyjną sprzedaż realności w Willamowicach położoną lwh. 518 objętej na pokrycie pretensyi Franciszka Nowaka w sumie 305 zł. z pn. w Sądzie w dwóch terminach w dniach 13 stycznia i 17 lutego 1890 każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 269 zł 56 ct.

Wadyum 27 zł.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli i interesowanych ustanowiono c. k. notaryusza Juliana Sporna z Kęt.

Kęty, 2 listopada 1889.

L. 9568 (7806 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kalwaryi zawiadamia, że celem zaspokojenia wierzytelności z sumy 842 zł. 6 ct. zpn. odbędzie się na rzecz c. k. uprzywil. gal. zakładu kredyt. włościańskiego w likwidacyi we Lwowie w Sądzie tutejszym egzekucyjna publiczna sprzedaż a) realności lwh. 28 ks. gr. gm. Przytkowice objętej, na imię Macieja Kucharczyka zapisanej; b) realności lwh. 187 ks. gr. gm. Przytkowice objętej, masy spadkowej ś. p. Jerzego Bittnera własnej, c) realności lwh. 193 ks. gr. gm. kat. Przytkowice objętej, Michała Smajka i Katarzyny z Kucharczyków Smajek własnej, d) realności lwh. 200 ks. gr. gm. Przytkowice objętej, Agnieszki 1 Zak, 2 Zawada i Wojciecha Zaka własnej, e) realności lwh. 213 ks. gr. gm. kat. Przytkowice objętej, Ignacego Bittnera własnej, f) realności lwh. 236 ks. gr. gm. kat. Przytkowice objętej, Szymona Piętaka, recte Piętunia własnej, g) realności lwh. 242 ks. gr. gm. kat. Przytkowice objętej, Jana Marcyzaka, względnie tegoż spadkobierców i masy spadkowej ś. p. Wawrzyńca Banacha własnej, h) posiadłości lwh. 272 ks. gr. gm. kat. Przytkowice objętej, Józefy z Pizdków Bielasowej własnej i i) realności lwh. 273 ks. gr. gm. kat. Przytkowice objętej, Piotra i Maryanny Ciepłych własnej w dwóch terminach, a mianowicie dnia 27 stycznia i dnia 3go marca 1890 o godzinie 10 rano.

Wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony dr. Feliks Silberfeld adwokat w Kalwaryi.

Wadyum wynosi ad a) 180 zł., ad b) 38 zł. 30 ct., ad c) 141 zł., ad d) 74 zł. ad e) 38 zł. 45 ct., ad f) 20 zł., ad g) 17 zł. 50 ct., ad h) 8 zł., ad i) 45 zł. 60 ct. wal. austr.

Kalwarya, dnia 7 listopada 1889.

C. k. Sędzia powiatowy.

L. 10261 (8102 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bochni zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 1000 zł. z pn., odbędzie się na rzecz Maryi Derdelewiczowej w tutejszym Sądzie powiatowym sprzedaż realności lwh. 468 gm. kat. Bochnia objętej, dłużników Konstancyi Bulsiewiczowej Klotyldy Gólskiej i Władysława Słodykiewicza własnej, w dwóch terminach, mianowicie dnia 9 stycznia i 13go lutego 1890 każdym razem o godzinie 10tej przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony adw. dr. Maiss w Bochni.

Wadyum wynosi 1177 zł.

Bochnia, dnia 12 października 1889.

L. 6457 (8063 3—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Piotra Bujarowicza w kwocie 145 zł. po strąceniu kwoty 100 zł. odbędzie się w tutejszym Sądzie na dniu 13 stycznia i 10 lutego 1890 każdym razem o 10 godzinie z rana egzekucyjna licytacyjna sprzedaż realności pod lk. i lwh. 41 w Starych Stawach położonej a Maryanny Klimowej własnej.

Cena szacunkowa 420 zł. stanowi cenę wywołania.

Wadyum 42 zł.

Reszta warunków licytacyjnych w tus. registraturze do przejrzenia.

Oświęcim, dnia 27 września 1889.

L. 42946 (7884 3—3)

C. k. Sąd krajowy dla spraw cywilnych we Lwowie uwiadamia, że w sprawie egzekucyjnej c. k. uprz. gal. akc. Banku hipotecznego we Lwowie przeciw Ignacemu Witz jako spadkobiercy Hersza Witza przeprowadzi w sali rozpraw w celu zaspokojenia trzech ratpożyczkowy h po 186 zł. 16 ct. wa. z pn., w dwóch terminach mianowicie 23 stycznia i 6 marca 1890 każdym razem o godzinie 11 przed południem egzekucyjną licytacyjna sprzedaż realności pod lk. 290 m. l. orj. 14 ulica Sobieskiego we Lwowie położonej wykazem hip. l. 282 śm. objętej pod następującymi warunkami.

Cena wywołania 15.280 zł. wa.

Wadyum 1528 zł. wa.

W pierwszym terminie sprzedaż nastąpi za lub powyżej ceny wywołania, na drugim terminie za jakąbądź cenę, jednakowoż nie niżej trzeciej części ceny wywołania.

Resztę warunków, wyciąg tabularny i protokół opisania przynależności przejrzeć można w ts. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli, dla wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna i dalsze uchwały z jakiegokolwiek powodu doręczone być nie mogły i dla wierzycieli hipotecznych, którzyby dopiero po dniu 4 lipca 1888 prawo zastawu uzyskali, ustanawia się kuratorem adw. kraj. dr. Waldmana ze substytucyą adw. kraj. dr. Sokala.

We Lwowie, dnia 2 listopada 1889.

L. 14023 (8059 3—3)

W sprawie egzekucyjnej Marceli Gottliebowej i towarzyszy przeciw Simchemu Thau i o zapłacenie 1300 zł. zpn. odbędzie się publiczna egzekucyjna sprzedaż ruchomości dłużnika wyk. hip: l. 128 w Horodence położonej w dwóch terminach dnia 9 stycznia 1890 i dnia 10 lutego 1890 o godz. 8 przed południem w Sądzie tutejszym.

Cena wywołania 7000 zł.

Wadyum 700 zł.

Na pierwszym terminie sprzedaną zostanie realność za cenę szacunkową lub wyżej a na drugim nawet niżej ceny wywołania.

Resztę warunków przeglądnąć można w registraturze sądowej.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Horodenka, dnia 4 listopada 1889.

L. 8535 (8061 3—3)

W tutejszym Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 22 stycznia 1890 tylko za lub powyżej ceny szacunkowej zaś dnia 26 lutego 1890 nawet poniżej takowej licytacya $^{3}/_{12}$ części realności l. 176 według wyk. hip. 2 gminy kat. Kopeczyńce Mendla Adler w 5/12 zaś Leiby Adler w 3/12 częściach własnej na rzecz Osyasza Brettschneidera pto. 60 zł. zpn.

Cena wywołania 573 zł. $38^{2}/_{3}$ ct.

Wadyum 57 zł. 34 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem pana Felicyana Polańskiego, c. k. notaryusza w Kopeczyńcach.

Kopeczyńce, 26 sierpnia 1889.

L. 41945 (7833 3—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że celem zrealizowania majątku krydalnego odbędzie się łącznie w dniach 31 stycznia i 7 marca 1890 o godzinie 10 przed południem w ts. sali rozpraw przymusowa licytacya realności we Lwowie położonych, wyk. hip. Dz. II l. 845 i 846 objętych, wedle poz. B. 4 masy konkursowej Abrahama L. Löwenhera własnych, na pierwszym terminie tylko nad lub za, na drugim zaś także poniżej ceny szacunkowej oraz wywołania dla obu realności 540 zł. 56 ct. a. w., jednak nie niżej kwoty 270 zł. 28 kr. w. a.

Wadyum wynosi 100 zł. w. a.

Wyciąg hipoteczny i akt detaksacyi można w ts. Registraturze przeglądać.

Dla wierzycieli nieobecnych, tudzież dla tych, którzy dopiero po 13 października 1889 do hipoteki weszli, lub którymby uchwały niniejszej sprawy dotyczące wcześnie lub wcale nie mogły być doręczone, ustanowiono adw. Dra Landesbergera ze zastępstwem adw. Dra Mauscha na kuratora.

We Lwowie, dnia 9 listopada 1889.

L. 4614 (7567 3—3)

W dniach 23 stycznia i 20go lutego 1890 godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym Sądzie przymusowa sprzedaż realności w Woli stróżkiej wedle wyk. hip. l. 21 Franciszka Bila własnej na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Brzesku o 149 zł. z przyn.

Cena wywołania 2230 zł.

Wadyum 223 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszej.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono dr. Stanisława Bartmana.

Wojnicz, 10 października 1889.

L. 3650 (7804 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dobczycach podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności powiatowej Kasy Oszczędności w Wieliczce w kwotach 20 zł. wa. i td. z pn., odbędzie się licytacya realności pod lk. 31 w Zręczycach położonej lwh. 30 i 183 objętej Piotra Bzdyla i Ludwika Bzdyla własnej w dwóch terminach a mianowicie dnia 24 stycznia i dnia 28go lutego 1890 zawsze o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa realności lwh. 30 kwota 890 zł. zaś wadyum 89 zł. aw., zaś co do realności lwh. 183 kwota 115 zł. zaś wadyum wynosi 12 zł. wa.

Resztę warunków sprzedaży, akt oszacowania i wykaz hipoteczny można przejrzeć w tusąd. registraturze w godzinach urzędowych.

Dla wierzycieli z nazwiska i miejsca pobytu miewiadomych oraz dla tych którzyby uzyskali prawo zastawu na tej realności po dniu 15go stycznia 1888 ustanawia się kuratorem c. k. notaryusza p. Bruno Rogalskiego.

C. k. Sąd powiatowy.

Dobczyce, dnia 24 września 1889.

L. 11049 (7973 3—3)

Celem zospokojenia sumy 167 zł. zpn. od Wawrzyńca Trybusia Towarzystwu Zaliczkowemu w Chrzanowie się należącej, odbędzie się w dniach 16go stycznia 1890 i 20 lutego 1890 każdym razem o godzinie 10 rano w tut. gmachu sądowym publiczna licytacya posiadłości pod lk. 100 w Libiążu małym do dłużnika należącej.

Cena wywołania 595 zł.

Wadyum 59 zł. 50 ct.

Wyciąg hipoteczny protokół oszacowania i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tut. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Chrzanów, 27 września 1889.

L. 3140 (8040 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Makowie uwiadamia niniejszem, iż w sprawie egzekucyjnej Jana Marka pko Józefowi Hujda pto 116 zł. wa. z pn., odbędzie się w dniach 16go stycznia 1890 i 13 lutego 1890 każdym razem o godzinie 10 rano w gmachu tut. sądu egzekucyjna publiczna sprzedaż połowy realności pod lk. 148 w Zawoji położonej.

Cena wywołania stanowi 385 zł.

Wadyum 38 zł. 60 ct.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół zastawniczego opisania i oszacowania przeglądnąć można w tut. sąd. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy

Maków, dnia 28 sierpnia 1889.

L. 3653 (7842 3—3)

Dnia 24 stycznia i dnia 28 lutego 1890 każdym razem o godz. 10 z rana odbędzie się w tutej. Sądzie egzekucyjna publiczna licytacya połowy realności nr. 476 lwh. 476 w Dobczycach Jakóba Lejcy własnej, na pokrycie pretensyi Kasy Oszczędności w Bochni pto 115 zł w. a. z tem, że na pierwszym terminie sprzedaż nastąpi za cenę wywołania 235 zł. w. a. lub powyżej, zaś na drugim termim także poniżej tej ceny

Wadyum 10pr. ceny wywołania.

Kurator wierzycieli niewiadomych pan Jan Glasser kandydat notaryalny w Dobczycach.

Reszta warunków i wyciąg hipoteczny w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy

Dobczyce, dnia 24 września 1889.

L. 14803 (7470 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. del. w Sanoku ogłasza iż na zaspokojenie wierzytelności to jest 14 rat po 6 zł. zpn. c. k. uprz. gal. Zakładu kred. włość. we Lwowie publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. 59 wyk. hip. l. 127 gminy Siemuszowa objętej dłużnika Feska Wolańskiego własnej dnia 24 stycznia 1890 i dnia 5 marca 1890 zawsze o 10 godz. rano w zabudowaniu sądowem z tem przędsięwzięta będzie że realność powyższa na pierwszym terminie wyżej ceny szacunkowej zaś na drugim terminie także niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cena kupna wynosi 300 zł. w. a.

Wadyum 10 pr. t. j. 30 zł w. a.

Reszta warunków przejrzeć można w ts. registraturze.

Kuratorem dla wierzycieli hip. ustanawia się dra. Flakowicza.

Sanok, dnia 9 października 1889.

L. 2517 (8126 2—3)

W dniach 23 grudnia 1889 i 28 stycznia 1890 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym Sądzie celem zaspokojenia pretensyi Chaima Dörflera w kwocie 50 zł. z pn. egzekucyjna sprzedaż realności pod l. wyk. hip. 69 w Złotnikach Jakóba Duszkiewicza własnej.

Na pierwszym terminie zostanie ta realność za cenę wywołania 1020 zł. lub wyżej, na drugim i niżej sprzedaną.

Wadyum wynosi 102 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono adw. dr. Brandta w Mielcu.

C. k. Sąd powiatowy.

Mielec, dnia 30 września 1889.

L. 6411 (8129 2—3)

W dniu 31 grudnia 1889. i 4 lutego 1890 zawsze o 10 godzinie z rana odbędzie się w Sądzie tutejszym na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania, zaś na drugim i niżej tejże przymusowa sprzedaż następujących ciał hipotecznych ato.

a) $^{2}/_{6}$ części wyk. hip. l. 34.

b. $^{2}/_{3}$ części wyk. hip. l. 36.

c. $^{4}/_{6}$ części wyk. hip. l. 72.

d. $^{2}/_{6}$ części wyk. hip. l. 73.

e. całego ciała wyk. hip. l. 75 i

f. całego ciała wyk. hip. l. 76 w księdze gruntowej gminy Janówka na Oleksy Chortów zapisanych celem zaspokojenia należytości Wasyla Pasiecznika w kwocie 94 złr. 37 ct. z pn.

Cena wywołania ciała hip. ad a. kwota 65 zł., ad b. kwota 15 zł., ad c. kwota 25zł., ad d. kwota 40 zł., ad e. kwota 410 zł., zaś ad f. kwota 60 zł. aw.

Wadyum 10 %

Reszta warunków, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania w registraturze do przejrzenia.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli Fedor Dyżow z Janówki.

Rożniatów 8 listopada 1889.

L. 5611 (8100 2—3)

Dla zaspokojenia wierzytrlności Towarzystwa zaliczkowego Bireckiego od Michała Preisnera, Franciszka Pankiewicza i Senka Zwierzyńskiego w kwocie 200 zł. aw. z pn. wywalczonej rozpisaną została przymusowa publiczna sprzedaż realności wedle wykazu hipotecznego l. 43 gminy Rudawka dłużnika Michała Preisnera własnej z terminem na dzień 19 grudnia 1889 i 22 stycznia 1890 o godzinie 10 przed południem, przy drugim terminie także poniżej wartości szacunkowej.

Wartość szacunkowa wynosi 454 zł.

Wadyum 46 zł.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądowej

C. k. Sąd powiatowy.

Bircza, 5 września 1889.

L. 10072 (8130 2—3)

C. k. Sąd powiatowy z Zborowie podaje do powszechnej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 200 zł. zpn. przedsięwzięta zostanie przymusowa sprzedaż ciała hip. wyk. hip. l. 114 gminy Młynowce-Grabkowce objętego Hryńka, Fedka, Paraszki, Jewdochy i Naści Procyków własnego na rzecz kasy zaliczkowej gminy Młynowce dnia 12 grudnia 1889 i dnia 14 stycznia 1890 każdym razem o godz. 9 rano z tem, że na pierwszym terminie ciało to tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim także niżej takowej, jednak nie niżej $^{2}/_{3}$ części ceny szacunkowej sprzedane zostaną.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Zborów, dnia 21 października 1889.

L. 3648 (7803 2—3)

Dnia 24 stycznia i dnia 28 lutego 1890 każdym razem o godzinie 10 z rana oobędzie się w tutejszym Sądzie egzekucyjna publiczna licytacya $^{1}/_{5}$ części z połowy realności nr. 25 b. lwh. 31 w Gdowie Stanisława Lenczewskiego własnej na pokrycie pretensyi Kasy oszczędności w Bochni pto. 63 zł. aw. zpn. z tem że na pierwszym terminie sprzedaż nastąpi za cenę wywołania 248 zł. 60 ct., lub powyżej, zaś na drugim terminie także tej poniżej ceny.

Wadyum wynosić będzie 25 zł. aw.

Kurator, wierzycieli niewiadomych p. Jan Glasser kandydat notaryalny.

Reszta warunków i wyciąg hipoteczny w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Dobczyce, 24 września 1889.

L. 11406 (7617 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Podhajcach ogłasza niniejszem, że na zaspokojenie pretensyi galic Zakładu kredyt ziemskiego w Krakowie w kwocie 400 zł. zpn. odbędzie się w Sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż realności pod lk. 56 w Staremmieście położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej dłużnika Konstantego Martyńca własnej w drodze publicznej licytacyi w dniach 29 stycznia 1890 i 5 marca 1890 każdą razą o godzinie 10 przed południem w zabudowaniu Sądu tutejszego.

Cenę wywołania stanowi wartość powyższej realności przy udzieleniu pożyczki przyjęta w kwocie 1700 zł. wa. i realność ta na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim zaś nawet poniżej tej ceny najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 170 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół opisania przejrzeć można w tus. registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli i tych wszystkich którymby uchwała niniejsza doręczona być nie mogła, ustanowiono kuratora Michała Borowskiego z Podhajec.

Podhajce, 8 października 1889.

L. 3651 (7944 1—3)

Dnia 24 stycznia i dnia 28 lutego 1890 każdym razem o godzinie 10 z rana odbędzie się w tutejszym Sądzie egzekucyjna publiczna licytacya a) realności nr. 106 lwh. 106 w Gdowie, b) 1/12 części realności lwh. 342 w Gdowie Michała Zawartki własnych na pokrycie pretensyi Kasy oszczędności w Bochni pto. 29 zł. 15 ct. aw. z tem, że na pierwszym terminie sprzedaż nastąpi za cenę wywołania ad a) 418 zł., ad b) 50 zł lub powyżej, zaś na drugim terminie także poniżej tej ceny.

Wadyum 10 prc. ceny wywołania.

Kurator wierzycieli niewiadomych p. Jan Glasser kandydat notaryalny w miejscu.

Reszta warunków i wyciąg hipoteczny w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Dobczyce, 24 września 1889.

L. 18866 (7927 1—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. del. w Przemyślu podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Towarzystwa zaliczkowego rolnego przeciw Pawłowi Repilowskiemu o zapłacenie kwoty 135 zł. aw. odbędzie się dnia 29. stycznia 1890 i dnia 5 marca 1890, każdym razem o godzinie 10 rano w biórze sądowem nr. 12 przymusowa sprzedaż realności dłużnika pod l. k. 30 w Nowosiółkach położonej, wyk. hip. l. 70 tejże gminy objętej.

Cena wywołania, która jest także ceną szacunkową wynosi 475 zł.

Wadyum zaś 10% tej ceny.

Na pierwszym terminie realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej tejże, na drugim zaś terminie i poniżej ceny wywołania sprzedaną będzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Berson

Resztę warunków licytacyjnych i wykaz hipoteczny można przejrzeć w tut. registraturze.

Przemyśl, 20 października 1889.

L. 8066 (7870 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Przemyślanach ogłasza w sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. Zakładu kredyt. włościańskiego w likwidacyi we Lwowie przeciw Jakóbowi i Rozinie Matiasom pto. 13 rat po 91 zł. 96 ct. i reszty kapitału 1091 zł. 14 ct. zpn. przymusową licytacyę realności dłużników w Dobrzanicy powiatu Przemyślany pod l. kat. 58 położonej wyk. hip. l. 94 ks. gr. gminy kat. Dobrzanic objętej na 1700 zł. oszacowanej w dniach 31 stycznia 1890 i 4 marca 1890 w Sądzie o godzinie 10 przed południem odbyć się mającą a to na pierwszym terminie za lub wyżej ceny szacunkowej na drugim także niżej ceny.

Akt opisania, oszacowania i bliższe warunki w registraturze tusądowej do przejrzenia.

Wadyum 170 zł. aw.

Przemyślany, 5 października 1889.

L. 5916 (7843 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Grzymałowie podaje do wiadomości że w celu ściągnięcia sumy 30 zł. zpn. na rzecz Abrahama Margulesa odbędzie się dnia 27 stycznia i 26 lutego 1890 o godzinie 10 przed południem w Sądzie egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika spadkobierców Samuiły Berezy własnej w Krasnem położonej wykazem hipotecznym l. 24 objętego.

Cena wywołania poniżej której realność ta na pierwszym terminie sprzedaną nie będzie, wynosi 880 zł.

Wadyum 88 zł.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze Sądu.

C. k. Sąd powiatowy.

Grzymałów, dnia 5 listopada 1889.

L. 8905 (7888 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kalwaryi zawiadamia iż celem zaspokojenia 14 rat po 13 zł. aw. etc. z pn. odbędzie się na rzecz c. k. uprz. Zakładu kredytowego włość w likw. w tutejszym Sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lwh. 137 gm. kat. Zebrzydowice objętej spadkobierców ś. p. Józefa Kozła własnej w dwóch terminach mianowicie dnia 25 stycznia i 27 lutego 1890 każdym razem o godzinie 10 z rana.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony adwokat dr Silberfeld w Kalwaryi.

Wadyum wynosi 40 zł. aw.

Kalwarya, dnia 17 października 1889.

L. 13909 (7323 3—3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie ogłasza niniejszem, że w sprawie egzekucyjnej austro-węgierskiego Banku przeciw Józefowi Bolesławowi 2 ga imion Grabowskiemu i dr. Julianowi Chmieleckiemu pto. 2801 zł. etc. odbędzie się w tymże Sądzie, w gmachu obok kościoła św. Piotra w biórze nr. 15 egzekucyjna licytacyja sprzedaż dóbr tabularnych Kopań w powiecie sądowym Skawińskim położonych l. wyk. hip. 425 objętych na terminach dnia 27 stycznia 1890 i dnia 25 lutego 1890 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Ceną wywołania jest kwota 14.000 zł.

Wadyum licytacyjne 1400 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół opisania przynależności tych dóbr i wyciąg hipoteczny w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć można.

Dla niewiadomych z miejsca pobytu wierzycieli hypotecznych Stanisława i Wincentego Siennickich, tudzież dla tych wierzycieli hipotecznych, którzy po dniu 8 marca 1888 na hypotekę tych dóbr weszli, lub którymby uchwała licytacyą dozwalająca, lub późniejsze uchwały wcale nie lub nie na czasie doręczone być mogły, ustanowiono kuratorem ad actum adw. dr. Schöna w Krakowie z substytucyą p. adw. dr. Chmurskiego.

Kraków, dnia 23 sierpnia 1889.

L. 6855 (8060 1—3)

W tutejszym Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano dnia 22 stycznia 1890 powyżej ceny szacunkowej zaś dnia 26 lutego 1890 nawet poniżej takowej, licytacya jednej czwartej niewydzielnej części realności lk. 30 według wyk. hip. l. 420 gminy kat. Oryszkowce Piotra Stecyka własnej, na rzecz Wojciecha Kapłona pto 55 zł. z pn.

Cena wywołania 74 zł. 50 ct.

Wadyum 7 zł. 45 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem Jana Hołowatego z Oryszkowiec.

Kopeczyńce, dnia 9 września 1889.

L. 3222 (7899 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Sądowej Wiszni ogłasza, że w dniach 29 stycznia 1890 i 26 lutego 1890 każdym razem o godz. 10 rano odbędzie się celem zaspokojenia sumy 137 zł. 33 ct. w. a. z pn., Iwana Szuligi, c. k. uprzyw. gal. Zakładowi kredyt. włość. w likwidacyi we Lwowie się należącej publiczna licytacya realności l. wyk. hip. 130 księgi gruntowej, gminy Zarzecza objętej dłużnika własnej.

Cena szacunkowa 350 zł.

Wadyum 35 zł.

Bliższe warunki można przejrzeć w tusądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Sądowa Wisznia, 20 maja 1889.

L. 4472 (8033 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Chodorowie ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Galic Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie w kwocie 13 rat pożyczkowych po 9 zł., tudzież resztującego kapitału 100 zł. 12 ct. wa. zpn rozpisaną została publiczna licytacya realności w Hrankach położonej l. wyk. hip. l. 70 ks. gr. gm. kat. Hranki Kuty objętej, dłużnika Jana Ludwińskiego względnie tegoż nieobjętej masy spadkowej własnej, a to na dzień 30 stycznia 1890 i na dzień 7 lutego 1890 każdym razem o godzinie 10 przed południem w zabudowaniu tutejszego Sądu.

Cenę wywołania stanowi kwota 610 zł., zaś wadyum 61 zł. w. a.

Sprzedaż nastąpi na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania zaś na drugim terminie licytacyjnym także i niżej takowej.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiony dr. Władysław Pasławski c. k. notaryusz w Chodorowie.

Resztę warunków, wyciąg tabularny, akt. opisania i oszacowania przejrzeć można w tus. registraturze.

Chodorów, 30 września 1889.

L. 44004 (8157 1—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza że w sali rozpraw tegoż Sądu w celu zaspokojenia pretensyi c. k. uprz. gal. akc. Banku hipotecznego we Lwowie w sumie 887 zł. 72 ct. z przyn. odbędzie się dnia 16 stycznia 1890 o godzinie 10 przed południem przymusowa relicytycya do Kazimierza Bieleckiego tudzież małoletnich Maryi, Wiktora, Tadeusza Bieleckich i Maryi Marie należącej realności pod l. 334¼ we Lwowie położonej, na którym terminie realność ta za jakąbądź cenę nawet niżej ceny wywołania 24034 zł. sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 1201 zł. 70 ct złożoną być ma, warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie że dla każdoczesnych właścicieli realności lk. 334¼ we Lwowie z nazwiska, imienia życia i pobytu niewiadomych, tudzież dla wszystkich tych, którzyby po dniu 16 maja 1886 względnie po dniu 12 czerwca 1889 jako dniu wydania wyciągu tabularnego rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Skowroński kuratorem, a jego zastępcą adwokat dr. Dulęba mianowany został.

We Lwowie dnia 23 listopada 1889.

L. 4200 (7756 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Chodorowie ogłasza, że celem zaspokojenia pretensyi Feigi Lukaczer w kwocie 250 zł. wa. zpn. rozpisaną zostanie egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod lk. 203 w Strzeliskach nowych położona wyk. hi . l. 279 ks. gr. tejże gminy objęta dłużnika Seiwla Lernera względnie tegoż masy spadkowej własna w terminach 30 stycznia 1890 i 6 marca 1890 każdym razem o godzinie 10 przed południem w tutejszym c. k. Sądzie odbyć się mających.

Sprzedaż nastąpi na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania 1000 zł. wa., zaś na drugim terminie nawet niżej takowej.

Wadyum wynosi 100 zł. wa. i ma być złożone w gotówce lub papierach publicznych pupilarne bezpieczeństwo dających.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hip. ustanowiony Dr. Władysław Pasławski c. k. notaryusz w Chodorowie.

Resztę warunków, wyciąg tabularny i akt oszacowania przejrzeć można w tus. registraturze.

Chodorów, dnia 28 lipca 1889.

L. 7633. 8172. (8140 1—3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 10 stycznia 1890 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 10 lutego 1890 nawet poniżej takowej, licytacya realności według wyk. hip. 776 księgi gr. gminy Kobyłowłoki w jednej połowie Maryi Olejnik a w drugiej połowie masy spadkowej Iwana Roszczuka własnej celem zniesienia spółwłasności takowej.

Cena wywołania 450 zł.

Wadyum 46 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla wierzycieli z życia i miejsca pobytu nieznanych ustanawia się kuratorem p. Konstantego Widawskiego z Budzanowa.

Budzanów, dnia 18 listopada 1889.

L. 3361 (7649 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Chodorowie ogłasza, że celem zospokojenia wierzytelności Chaji Segal jako cessyonaryuszki Stowarzyszenia „Spar und Credit-Verein„ w Stanisławowie w kwocie 300 zł. aw. zpn. rozpisaną została przymusowa licytacya realności pod lk. 72 w Strzeliskach nowych położonej, wykazem hip. l. 286 ks. gr. gm. kat. Strzeliska nowe objętej, dłużnika Seinwla Lernera własnej w terminach 30 stycznia 1890 i 5 marca 1890 każdym razem o godzinie 9 przed południem.

Cena wywołania wynosi 2010 zł. aw.

Wadyum zaś 201 zł. i ma być złożone w gotówce albo papierach publicznych, pupilarne bezpieczeństwo dających.

Na pierwszym terminie sprzedaż nastąpi tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, a na drugim zaś także niżej takowej jednakowoż nie niżej ⅓ części takowej.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiony dr. Władysław Pasławski c. k. Notaryusz w Chodorowie.

Resztę warunków, wyciąg tabularny i akt oszacowania, przejrzeć można w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Chodorów, dnia 31 lipca 1889.

L. 32142 (8132 2—3)

C. k. powiatowa Dyrekcya skarbu w Tarnowie podaje do wiadomości, iż odnośnie do rozporządzenia wysokiej c. k. krajowej Dyrekcyi Skarbu z dnia 8 września 1889 l. 54269 i pod warunkami, tamże bliżej określonymi, odbędzie się na dniu 17 grudnia 1889 czwarta licytacya na wydzierżawienie poniżej oznaczonej rządowej stacyi mytniczej na przeciąg czasu 1890 roku

Oferty pisemne, zaopatrzone w wadyum w wysokości ⅙ części ceny wywołania mają być wniesione w przededniu odbyć się mającej licytacyi ustnej do 6 tej godziny po południu na ręce Naczelnika podpisanej Dyrekcyi Skarbu.

Nazwa stacyi mytniczej: Jaworze, myto drogowe i mostowe.

Nazwa gościńca: Duklański.

Pozycya taryfy: myto drogowe za kilometrów 8.

Pozycya taryfy: myto drogowe według klasy III.

Cena wywołania na jeden rok 4830 zł.

Licytacya ustna odbędzie się 17 grudnia od 9-tej do 1-ej po południu.

C. k. powiatowa Dyrekcya Skarbu

Tarnów, dnia 3 grudnia 1889.

L. 14335 (8122 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 456 zł. aw. na rzecz Mojżesza Adlera odbędzie się 15 stycznia 1890 o godzinie 10 przed południem w biórze nr. 6 egzekucyjna sprzedaż realności dłużników Berischa Stolzenberg i leżącej masy spadkowej Sprinzi Stolzenberg w Tarnopolu położonej.

Cena wywołania, poniżej której realność ta na terminie sprzedaną będzie, wynosi 6812 zł. 31. ct.

Wadyum 544 zł. aw.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze Sądu.

Dla wierzycieli, którzyby po wystawieniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 13 lutego 1886 prawa zastawu uzyskali lub którymby uchwała niniejsza względem dozwolenia licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, ustanowiono na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorem ad actum p. adw. dr. Blausteina a p. adw. dr. Leiblingera zastępcą tegoż.

Z C. k. Sądu obwodowego.

Tarnopol dnia 16 listopada 1889.

L. 76 (8115 1—3)

W dniach 14 stycznia i 11 lutego 1890 o godzinie 10 rano odbędzie się w w tut Sądzie przymusowa sprzedaż realności pod lk. 23 w Borowy położonej według wh. l. 23 Jędrzeja Krakowskiego własnej na rzecz Galic. zakładu Kredytowego ziemskiego w Krakowie o 350 zł. zpn.

Cena wywołania 1200 zł.

Wadyum 120.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszej.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono dr. Stanisława Bartmana.

Wojnicz, 4 listopada 1889.

L. 11886 (7903 1—4)

C. k. Sąd powiatowy w Podhajcach ogłasza niniejszem że na zaspokojenie pretensyi gal. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 800 zlr. zpn. odbędzie się w Sądzie tutejszym egzekucyjna sprzedaż realności pod lk. $^{333}/_{522}$ w Podhajcach położonej ciała tabularnego nie stanowiącej dawniej dłużnika Stanisława Wojcika obecnie Władysława Kaczorowskiego własnej w drodze publicznej licytacyi w dniach 29 stycznia 1890 i 5 marca 1890 każdym razem o godz. 10 przed południem w zabudowaniu Sądu tutejszego.

Cenę wywołania stanowi wartość powyższej realności przy udzieleniu pożyczki przyjęta w kwocie 2000 zł. aw. i realność ta na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim zaś nawet poniżej tej ceny najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 200 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół zastawniczego opisania przejrzeć można w tut. registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli i tych wszystkich którymby uchwała niniejsza doręczoną być nie mogła, ustanowiono kuratora Michała Borowskiego z Podhajec.

Z c. k. Sądu powiatowego

Podhajce, dnia 23 października 1889.

L. 5120 (8112 2—3)

W tutejszym Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 23 stycznia 1890 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 27 lutego 1890 nawet poniżej takowej, licytacya realności l. 43 według wykazu hip. 135 księgi gruntowej gminy Skorodne Hawryły Wajdy własnej, na rzecz c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w w likwidacyi we Lwowie pto 189 zlr. zpn.

Cena wywołania 655 zlr.

Wadyum 65 zlr. 50 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem p. Piotra Kurysia c. k. notaryusza w Lutowiskach.

Lutowiska, dnia 31 października 1889.

L. 8736 (8101 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bochni w dniach 9 stycznia i 13 lutego 1890 o godzinie 10 rano na rzecz galic. Zakładu kredyt. ziemskiego krakowskiego o 150 zlr. przeprowadzi licytacyę realności lwh. 51 gm. Ostrów Borek, spadkobierców Szymona Dudy własną.

Cena wywołania 700 zlr.

Wadyum 70 zlr.

Reszta warunków w registraturze.

Bochnia, dnia 24 sierpnia 1889.

Kuratele.

L. 14435 (8084 3—3)

Sokalski c. k. Sąd powiatowy uznał Hrycia Warynycię z Mianowic marnotrawcę, ustanawiając kuratorem Prokopa Warynycię z Mianowic.

Sokal, 27 października 1889.

L. 6293. (8082 3—3)

Iwan Bułyk gospodarz z Przystań, uznany marnotrawcą, kuratorem jego Jakób Matwisiów z Przystań.

C. k. Sąd powiatowy
Mosty wielkie, dnia 28 października 1889.

Konkursa.

L. 919 (8091 3—3)

Celem bezzwłocznego prowizorycznego, ewentualnie stałego obsadzenia posady nauczyciela młodszego przy szkole dwuklasowej w Róży z płacą roczną 200 zł. ogłasza się niniejszem konkurs.

Od kandydatów ubiegających się o bezzwłoczne tymczasowe obsadzenie wymaga się przynajmniej świadectwa dojrzałości i jak najspiesźniejszego wniesienia podania, zaś kandydaci, którzy się starać będą o stałe zamianowanie winni wnieść podanie należycie udokumentowane najpóźniej do 15 stycznia 1890.

Pilzno, 27 listopada 1889.

L. 1280 8110 2—3)

C. k. Rada szkolna okręgowa w Rohatynie rozpisuje niniejszem konkurs na trzy posady stałych nauczycielek przy czteroklasowej szkole żeńskiej w Rohatynie a to na jedną posadę starszej z płacą po 500 zł. zaś na dwie posady młodszych z płacą po 300 zł. w. a. rocznie.

Kandydatki ubiegające się o jedną z powyższych posad winne wnieść podania należycie udokumentowane z dołączeniem tabeli kwalifikacyjnej za pośrednictwem swoich władz przełożonych najpóźniej do końca grudnia b. r.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej
Rohatyn, dnia 6 grudnia 1889.

L. 89393 (8131 2—3)

W celu obsadzenia kilku posad praktykantów celnych przy galicyjskich Urzędach celnych na razie nie adjutowanych rozpisuje się niniejszem konkurs.

Do praktyki przy urzędach celnych dopuszczeni być mogą tylko tacy kandydaci którzy ukończyli wyższe gimnazyum, albo wyższą szkołę realną, lub inny równorzędny zakład naukowy i z ukończenia tych szkół wykażą się świadectwem dojrzałości, względnie świadectwem z 2 półrocza ostatniej klasy.

Kompetenci mają swe podania udokumentowane świadectwami szkolnymi, tudzież legalizowanym rewersem sustentacyjnym przy wykazaniu wieku, zdrowia, stanu wolnego, nienagannego prowadzenia się i dokładnej znajomości języków krajowych i języka niemieckiego w mowie i piśmie wnieść w przeciągu 4 tygodni do c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie.

Nadmienia się że praktykanci ciowi mogą przy dobrej aplikacyi bez względu na czas służby otrzymać adjutum rocznych 300 zł. ewentualnie 400 zł. o ileby takowe było do dyspozycyi.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu.
Lwów, dnia 30 listopada 1889.

L. 29049: (8095 2—3)

Przy c. k. Dyrekcyi Policyi w Krakowie opróżnioną jest posada strażnika cywilno policyjnego z roczną płacą 360 złr. wa. wraz z 25 procent. dodatkiem aktywalnym i prawem do dodatków decenalnych.

Ubiegający się o tę posadę, do której w myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872. nr. 60 dz. p. p. wysłużonym podoficerom zastrzeżone jest pierwszeństwo przed innymi kompetentami, winni wnieść własnoręcznie pisane podanie za pośrednictwem swej przełożonej komendy wojskowej lub swego przełożonego Urzędu do c. k. Dyrekcyi Policyi w Krakowie w terminie do końca grudnia b. r.

Nadmienia się, iż przyjęty kompetent podlega 6 miesięcznej próbie służbowej.

Z c. k. Dyrekcyi Policyi
Kraków, 5 grudnia 1889.

L. 42478 (8146 1—3)

Na kilka posad listonoszów, woźnych i dozorców telegraficznych w czasowym charakterze z systemizowaną płacą i kaucyą 300 a względnie 200 złr.

Podania należy wnieść najpóźniej do 22 grudnia b. r. w c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, 4 grudnia 1889.

L. 92707 (8133)

Celem obsadzenia posady zarządcy ewentualnie kontrolora przy jednym ze wschodnich galicyjskich c. k. urzędów sprzedaży soli w IX względnie w X klasie rangi z systemizowanymi poborami i z obowiązkiem złożenia kaucyi w kwocie 1100 względnie 900 złr., rozpisuje się niniejszem konkurs.

Ubiegający się o tę posadę mają podania swe należycie udokumentowane i zaopatrzone w dowody znajomości języków krajowych i niemieckiego tudzież oświadczenie, czy i w jakim stopniu z c. k. urzędnikami salinarnymi lub z c. k. urzędnikami przy urzędach sprzedaży soli w Galicyi są spokrewnieni lub spowinowaceni wnieść w drodze przepisanej do c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie w ciągu 4 tygodni.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu.
Lwów, dnia 26 listopada 1889.

Upadłości.

Ł. 14216 (8120 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Samborze podaje niniejszem do wiadomości, że otworzył konkurs do całego ruchomego jakoteż w krajach dla których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 ważną jest, położonego nieruchomego majątku Samuela Kobaka kramarskiego handlu towarami bławatnemi w Starem Mieście zamieszkałego.

Kierownictwo upadłości tej porucza się c. k radcy Sądu krajowego Karolowi Hanikowi, a tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się dr. Nankiego w Samborze.

Wszyscy ci, którzy do tej masy konkursowej jako wierzyciele konkursowi pretensyę rościć chcą, mają takowe nawet w razie gdyby o nie spór wytoczony był w ciągu 60 dni od dnia ogłoszenia tego edyktu w samborskim Sądzie obwodowym wedle przepisu ustawy konkursowej w celu zapobieżenia zagrożonym w tejże skutkom prawnym zgłosić, i na terminie, który na dzień 5go lutego 1890 o godzinie 9 przed południem ustanawia się, przed komisarzem konkursowym do likwidacyi i do oznaczenia pierwszeństwa wnieść.

Termin ten wyznacza się zarazem także i do zawarcia ugody. Wierzycielom, którzy na ogólnym terminie likwidacyjnym staną i pretensye swe ogłoszą, służy prawo powołać inne osoby w miejsce dotychczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli. Do zatwierdzenia przez sąd ustanowionego albo do zamianowania innego zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i członków wydziału wierzycieli wyznacza się termin na dzień 10 stycznia 1890 o godzinie 9 przed południem w obec komisarza konkursowego.

Zarazem zawiadamia się wierzycieli, który w Samborze nie mieszkają, że wedle § 111 zastępcę w Samborze mieszkającego celem doręczenia uchwał oznajmić mają, inaczej bowiem na wniosek komisarza konkursowego dla nich kurator na ich koszta i niebezpieczeństwo ustanowionym zostanie.

Dalsze ogłoszenia w ciągu postęp. konk. umieszczone będą w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej“

Sambor, 5 grudnia 1889.

L. 46120 (8159)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie zawiadamia, że w masie rozbiorowej firmy „K. Łukaszewicza księgarnia polska we Lwowie“ w miejsce dotychczasowego zastępcy zarządcy tej masy dra. Kopeckiego, ustanowiony został zastępcą dr. Władysław Margasz koncypient adwokacki we Lwowie.

We Lwowie, 30 listopada 1889.

L. 46396 (8158)

Niniejszem zawiadamiam wszystkich konkursowych wierzycieli masy rozbiorowej Filipa Grünwalda, że wyznaczyłem do przeprowadzenia dodatkowej likwidacyi powyższej pretensyi przez Paję Hübel w kwotach 500 złr. i 500 złr. zgłoszonych termin na dzień 18 grudnia 1889 o godzinie 11 przed południem do sali posiedzeń senatu IV.

C. k. komisarz konkursowy.
We Lwowie, dnia 3 grudnia 1889.

Wyroki prasowe.

L. 21086 (8152)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. Sąd krajowy dla spraw karnych we Lwowie, orzekł na mocy §§ 489 i 493 sp. k. i 37, u. pr., że treść artykułu umieszczonego w numerze 244. czasopisma „Czerwonaja Ruś“ z dnia 16/28 listopada 1889 pod napisem „Chronyka Iz dalekoho Kitaja“ zawiera znamiona występku z § 300 uk. zatem rozpowszechnianie jest zarządzona przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnienie tego artykułu a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 30 listopada 1889.

L. 20899 (8153)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie, orzekł że treść artykułu umieszczonego w numerze 205 czasopisma: "Dziennik polski“ z dnia 3 listopada 1889 pod napisem „Bezpieczeństwo depozytów sądowych“ zawiera znamiona występku z § 300 zatem wzbronione jest dalsze rozpowszechnienie tego artykułu.

Lwów, dnia 4. grudnia 1889.

L. 21293 (8151)

Na zażalenie c. k. Prokuratora Państwa od orzeczenia c. k. Sądu krajowego z 25 października rb. l. 18373 którem odmówiono zatwierdzenia konfiskaty Nr. 28 Szczutka za ilustracyą z napisem „Mikado etc.“ tudzież za wiersz „Chór Stańczyków w Sejmie“ postanowił c. k. wyższy Sąd krajowy po wysłuchaniu c. k. Nadprokuratora odmiennie orzec: że ilustracya z napisem „Mikado ild. nie mniej i wiersz „Chór Stańczyków w Sejmie“ zawierają w sobie znamiona występku z § 300 uk. w obec czego konfiskata zarządzona potwierdzoną a dalsze rozpowszechnianie ilustracyi owej z napisem i wiersza powyższego zakazane zostaje.

C. k. Sąd krajowy karny.
Lwów, dnia 3 grudnia 1839.

Zl. 275. (7938)

Das k. k. Kreisgericht Ried als Preßgericht hat über Antrag der k. k Staatsanwaltschaft Ried erkannt: Der Inhalt der bei H. Huppmann in Wien, VI., Getreidemarkt, im Verlage „des deutschen Volksblattes“ gedruckten, am 20 November 1889 in Schärding durch Affigirung verlautbarten Placates, betreffend die Prenumerationseinladung auf das „Deutsche Volksblatt“ begründe dadurch, daß darinnen auch das in dieser Zeitung erfolgende Erscheinen eines wahrheitsgetreuen Berichtes ihres eigenen Berichterstatters „über den allgemeines Aufsehen erregenden, mehrere Monate lang dauernden Auswanderungsprocesses und Menschenhandels in Wadowice in Galizien“ mit dem Beisatze angekündigt ist: „in welchem über dreißig Juden als Angeklagte erscheinen“ das Vergehen nach § 302, St. G. Es wird daher, und da obige Placatirung auch gegen Vorschrift des § 23 St. G erfolgte, die von der k. k. Bezirkshauptmannschaft Schärding verfügte Beschlagnahme obigen Placates nach § 489 St. P. O bestätigt und gemäß § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung desselben, sowie nach § 37 Pr. G. die Vernichtung der mit Beschlag belegten Exemplare ausgesprochen.

Ried, am 23. November 18^9.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Ungar-Hradisch hat auf Antrag der k. k. Statsanwaltchaft mit dem Erkenntnisse vom 9. November 1889, Zahl 7851, die Weiterverbreitung der Nr. 37 der Zeitschrift: „Slovacke Noviny“ vom 6 November 1889 wegen des Artikels: „Nejista pravni puda“ nach §§ 63 und 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Ungar-Hradisch hat über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkentnisse vom 19 November 1889, Z. 8193, die Weiterverbreitung der Nr. 59 der in Kremsier erscheinen den Zeitschrift: „Velehrad“ vom 15 November 1889 wegen des Artikels: „Myślenka slovanska ua ceskem snemu“ nach § 302 St. G. verboten.

Zl 277. (7984)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der nichtperiodischen Druckschrift: mit dem Titel: „Nr 21. Un drame a Falaise“ sammt deutscher Uebersetzung (Selbstverlag des Etablissement Ronacher. Druck von J B. Wallishausser in Wien) das Verbrechen nach § 516 St. G., begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 29 November 1889.

Zl. 276 (7955)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Wien hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der nicht periodischen Druckschrift: „Fatum Nebelbilder aus dem nervösen Zeitalter“ von August Baron Borsod, Wien 1890, Brockhausen und Bräuner (Commissionsverlag), das Vergehen nach § 516 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. G., das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 28 November 1889.

Zl. 278 (8050)

Das k. k. Ministerium des Innern hat unterm 30. November 1889, Z. 4763/M. I., der in Belgrrd erscheinenden Zeitschrift: „Nada (La Serbia fara da se)“ auf Grund des § 26 des Preßgesetzes den Postdebit für die im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder entzogen.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 10486 (7999 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kolbuszowej zawiadamia Wawrzyńca Nowaka, którego obecne miejsce pobytu Sądowi nie jest znanem, że Franciszek Wołosz wniósł przeciw niemu pozew z dnia 6 lipca 1889 l. 6786 o zezwolenie na intabulacyę Franciszka Wołosza za właściciela realności objętej wykazem 296 tejże ks. gr. na który termin do rozprawy na dzień 7 stycznia 1890 o godzinie 9 rano wyznaczono i że kuratorem dla niego tutejszego c. k. notaryusza Lityńskiego ustanowiono.

Kolbuszowa, 16 listopada 1889.

L. 10150 (7998 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kolbuszowy zawiadamia Jentę Rubin, której i obecne miejsce pobytu sądowi nie jest znanem, że w sprawie egzekucyjnej Izydora Wienberga przeciw niej o 500 złr. wa. ustanowiono dla niej kurarorem tutejszego c. k. notaryusza p. Lityńskiego, któremu rezolucyą tutejszo sądową z 29 września 1889 l .4816 do niej wystysowaną wręczono.

Kolbuszowa, dnia 21 października 1889.

L. 13416 (7908 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Sniatynce uwiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Süssie Menczera, iż celem doręczenia mu uchwały z 25 września 1889 l. 11611 wydanej w sporze Stanisławowskiej kasy oszczędności przeciw niemu pto 879 złr. 53 ct. aw. zpn., tudzież dalszych w tej sprawie wydać się mających uchwał, ustanowił dla niego kuratora w osobie adw. dra. Rozenheka w Sniatynie.

C. k. Sąd powiatowy.
Sniatyn, 24 października 1889.

L. 7021 (7847 3—3)

Sieniawski c. k. Sąd powiatowy uwiadamia ze życia i miejsca pobytu niewiadomą Annę Krawiec że w sprawie drobiazgowej Leiby Engelberga przeciw niej i innym o zapłacenie 50 zł. dla niej ustanowiony został kuratorem c. k. notaryusz p. Władysław Zielonka i wzywa ją by z ustanowionym kuratorem się porozumiała lub innego pełnomocnika sądowi przedstawiła, gdyż inaczej ztąd wyniknąć mogącą szkodę sama sobie przypisze.

Sieniawa, 30 października 1889.

L. 40867—9 (7856 3—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie zawiadamia wszystkich wierzycieli hipotecznych majętności Cieszanów, Chotylub połowa i Nowe sioło, wykazami hipot. l. 544, 103, i 285 księgi gruntowej dla większych posiadłości objętych, Józefa L. Schapiry własnych, że według oznajmień c. k. Dyrekcyi galic. funduszu propinacyjnego z dnia 10 sierpnia 1889 ll. 10667, 10668 i 10676 kapitał wynagrodzenia za odjęcie prawa wyszynku i sprzedaży napojów propinacyjnych w tych majętnościach w kwotach 47150 zł. w Cieszanowie, 4600 zł. w Chotylubiu połowa i 6150 zł. w Nowem Siole wymierzony został. Wprowadzając postępowanie w celu przekazania tego kapitału c. k. Sąd krajowy wzywa niniejszym edyktem wszystkich, których wierzytelności na powyższych majętnościach do dnia 22 lipca 1889 zostały zahipotekowane, aby zgłoszenie swych pretensyi ustnie lub piśmienie do tutejszego c. k. Sądu krajowego do dnia 10 styczuia 1890 włącznie tem pewniej podali, ileże niezgłaszający się uważany będzie jako zgadzający się na przekazanie swej pretensyi na kapitał wynagrodzenia za odjęte prawo propinacyi w miarę porządku hipotecznego nań przypadającego, nadto przy rozprawie słuchany nie będzie i traci prawo czynienia wszelkiego zarzutu i użycia wszelkiego środka prawnego przeciw ugodzie w myśl § 5 ces. pat. z dnia 25 września 1850 między interesowanymi zawartej, wówczas, jeżeli jego pretensya według porządku hipotecznego na kapitał wynagrodzenia przekazana albo wedle § 27 ces. pat. z dnia 8 listopada 1853 przy gruncie pozostawiona została. W zgłoszeniu podać należy imię, nazwisko i miejsce zamieszkania zgłaszającego i jego ewentualnego pełnomocnika, który przedłożyć winien pełnomocnictwo prawnym wymogom odpowiadające i legalizowane, kwotę żądanej pretensyi hipotecznej w kapitale i w procentach o ile mają równe z kapitałem prawo zastawu, oznaczenie tabularne pozycyi zgłoszonej, wreszcie jeśli zgłaszający mieszka po za okręgiem tutejszego c. k. Sądu krajowego, wymienić pełnomocnika do odbioru sądowych cytacyj tutaj zamieszkałego, gdyż inaczej przesyłane będą pocztą do zgłaszającego się z tym samym skutkiem prawnym, jak gdyby do rąk własnych były doręczane

We Lwowie, 9 listopada 1889.

L. 6360 (8076 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Wadowicach w sprawie przekazania kapitału wynagrodzenia za odjęte prawo propinacyi w dobrach Osiek lwh. 97 Oskara de Rudno Rudzińskiego własnych, orzeczeniem c. k. Dyrekcyi gal. funduszu propinacyjnego we Lwowie z dnia 12 sierpnia 1889 l. 12434 w kwocie 17950 zł. aw. wymierzonzgo, wzywa wszystkich wierzycieli, którzy po dzień 2 listopada 1889 jako dzień dokonanej adnotacyi tabularnej oddzielenia od tych dóbr prawa do wynagrodzenia za zniesienie propinacyi, prawo hipoteki na tych dobrach nabyli, ażeby do dnia 31 stycznia 1890 pretensye swoje w tutejszym Sądzie zgłosili, albowiem każdy kto w tym terminie zaniedba zgłosić swojej pretensyi będzie uważanym tak, jak gdyby zezwolił na przekazanie swej pretensyi na kapitał wynagrodzenia, według kolei naznaczonej porządkiem hipotecznym nie będzie już słuchanym przy rozprawie a nadto traci prawo czynienia opozycyi i użycia wszelkiego środka prawnego przeciw ugodzie, jakąby interesenci zawarli między sobą w myśl § 5 patentu z 25 września 1850 jednakże tylko wtedy, jeżeli pretensya jego według porządku hipotecznego przekazaną została na kapitał wynagrodzenia, albo też stósownie do § 27 została nadal zabezpieczona na ziemi.

Zgłoszenie ma zawierać imię i nazwisko, tudzież miejsce zamieszkania (numer domu) zgłaszającego ewentualnie jego pełnomocnika, który winien przedłożyć pełnomocnictwo legalizowane, odpowiadające wszelkim wymogom prawnym; kwotę żądanej wierzytelności w kapitale i procentach, o ile takowe mają równe pierwszeństwo z kapitałem; oznaczenie hipoteczne pozycyi zgłoszonej. Jeżeli zgłaszający mieszka po za obrębem tutejszego Sądu obwodowego wymienić winien mieszkającego w okręgu tutejszego Sądu pełnomocnika do odbierania rozporządzeń sądowych, w przeciwnym bowiem razie przesyłane będą pocztą z takim samym skutkiem prawnym, jak gdyby do rąk własnych były doręczone.

Wadowice, dnia 2 listopada 1889.

L. 24794 (7959 2—3).

C. k. Sąd krajowy w Krakowie w skutek podania Karola Machowskiego z dnia 24 września 1889 l. 24794 wdraża postępowanie amortyzacyjne co do książeczki wkładkowej Stowarzyszenia pożyczkowego i oszczędności „Wzajemna pomoc" w Podgórzu l. 243 na imię Karola Machowskiego wystawionej, na którą do 1 stycznia 1889, w kapitale i procentach łączna kwota 1304 zł. 32 ct. wa. przypadała i wzywa każdego, kto wyżej opisaną książeczkę wkładkową w swem posiadaniu ma, aby ją w przeciągu jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni od dnia ogłoszenia edyktu po raz trzeci w gazecie urzędowej, okazał i przedłożył, gdyż w przeciwnym razie książeczka ta za nieistniejącą i wszelkiej mocy pozbawioną uznana będzie.

Kraków, 31 października 1889.

L. 5147 (7906 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Starejsoli wiadomem czyni iż Seńko Bagin z Grodowic w dniu 11 czerwca 1887 z pozostawieniem majątku zmarł.

Ponieważ pobyt powołanego do spadku syna Jędrzeja Bagin jest niewiadomy, przeto wzywa się go, ażeby w przeciągu jednego roku od dnia pierwszego ogłoszenia edyktu licząc deklaracyę spadkową wniósł, gdyż po upływie tego terminu deklaracya spadkowa z deklarowanemi sukcesorami i z ustanowionym dlań kuratorem Seńkiem Stepańczuk z Grodowic przeprowadzoną będzie.

Starasól, 14 września 1888.

L. 18864 (7866 2—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany w Samborze wzywa każdego, któryby się znajdował w posiadaniu kwitów przez c. k. gł. urząd podatkowy w Stanisławowie wystawionych na dniu 10 lutego 1888 i 5 maja 1888 potwierdzających złożenie kaucyi dzierżawnej przez Jochena Trau w Samborze zamieszkałego, służącej na zabezpieczenie kontraktu dzierżawnego od wydzierżawionych przez tegoż stacyi mytniczych w Hoszowie, Lisowcu, Słobudzce i Siwce a która to kaucya składa się z następujących papierów wartościowych i effektów:

1. List zastawny galicyjskiego Zakładu kredytowego Serya 4. Nr. 4591 na 500 zł. w. a.

2. Austryacką rentę papierową Nr. 21547 na 100 zł. wa. wraz z kuponami od 1 maja 1888.

3. List zastawny $4^1/_2$% galicyjskiego banku krajowego Serya 2. Nr. 02765 na 100 zł. wa.

4. Pół węgierskiego losu z roku 1870 Serya 5480 Nr. 2 odd. I. na 50 zł. wa.

5. 5% galic. list zastawny galicyjskiego banku hipotecznego Serya B. Nr. 1966 na 500 zł. wa.

6. Trzy i $4^1/_2$% listy zastawne galicyjskiego banku krajowego Serya 2. Nr. 02343, 03763 i 02757 po 100 zł. wa. razem z kuponami od 30 czerwca 1888 roku 300 zł. wa.

7. Austryacką rentę papierową Nr. 287680 na 100 zł. wa. z kuponami od 1 maja 1888.

8. Trzy węgierskie renty papierowe lit. A. Nr. 246386, 276215 i 276218 a 100 zł. 300 zł. wa. z kuponami od 1 czerwca 1888.

9. 5% rentę premiowaną Seryę A. Nr. 5629 na 100 zł z kuponami od 1 września 1888.

10. I dwie austryackie renty papierowy Nr. 321204 i Nr. 399456 a 100 zł. 200 zł. wa.

Ażeby kwity te Jochenowi Trau zaginione, w przeciągu jednego roku sześciu tygodni i trzech dni licząc od dnia ostatniego ogłoszenia w tym dzienniku tem pewniej tutejszemu Sądowi przedłożył, inaczej po upływie tego terminu kwity te na żądanie Jochena Trau jako pozbawione wszelkiej prawnej mocy uznane zostaną.

Sambor, 10 listopada 1888.

L. 43086 (7916 2—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza że wskutek podania Karola Królekiewicza do l. 14.000/89 dozwolono uchwałą z 13 kwietnia 1889 l. 14.000 intabulacyę tegoż Karola Królikiewicza za właściciela części realności pod l. k. $612_2/^4$ we Lwowie Klemensa Brunarskiego własnych.

Powyższą uchwałę doręcza się z życia i miejsca pobytu niewiadomemu Klemensowi Brunarskiemu rąk równocześnie w osobie adw. dr. Sietnickiego z zastępstwem adwokata dr. Lisiewicza ustanowionego kuratora.

We Lwowie dnia 2 listopada 1889.

L. 5642 (7886 2—3)

C. k. Sąd powiatowy m. delg. w Tarnopolu czyni wiadomem, iż w dniu 16 października 1886 zmarł w Pradze w Czechach Jan Kreb, c. k. kapitan w pensyi bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli. Sąd nie znając pobytu dwóch spadkobierczyń a siostrzenic zmarłego Leopoldyny i Emilii Dillman de Dillmont wzywa takowe, żeby w przeciągu roku jednego od dnia niżej wyrażonego licząc, zgłosiły się w tymże Sądzie i oświadczenie do spadku wniesły, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby pertraktowany z dziedzicami, którzy się zgłosili i z kuratorem p. Willaume adwokatem krajowdm w Tarnopolu dla nich ustanowionym.

Tarnopol, dnia 31 marca 1887.

L. 8331 (7868 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Konstantego Hliwę, iż kuratorem dla niego w sprawie awizacyjnej Łukasza Semanickiego ustanowiono adw. dr. Neumana z Gorlic, któremu równocześnie wyrok t. s. z 12 lipca 1889 l. 6561 w tej sprawie wydany doręczono. Jest tedy rzeczą Konstantego Hliwy udzielić kuratorowi w sprawie tej potrzebnych informacyi do obrony praw swoich lub innego pełnomocnika ustanowić i sądowi tut. o tem wnieść.

C. k. Sąd powiatowy

Gorlice, dnia 12 sierpnia 1889.

L. 6876 (7891 2—3)

C. k Sąd powiatowy w Sokalu ustanowił celem doręczenia uchwały z dnia 19 stycznia 1889 l. 730 i z 11 lutego 1889. l. 1606 wsprawie Amelii Mozarowskiej przeciw Mojżeszowi Gelber i Judzie Frommer pto. 645 złr. 34 ct. dla niewiadomego z miejsca pobytu Mojżesza Gelbera kuratorem p. adw. dra.Goldberga.

Oczem się tejże w celu strzeżenia swych praw zawiadamia.

Sokal, 30 czerwca 1889.

L. 19633 (7958 3—3)

C. k. Sąd obwodowy podaje do wiadomości, że w sprawie Józefa Chiela przeciw Alterowi Izaakowi 2 ga im. Birnbaumowi o 200 złr. aw. dla nieobecnego pozwanego kuratorem adw. dra. Wiktora Szanzera zamianował i temu kuratorowi doręczył wydany nakaz zapłaty zaskarżonej sumy.

Tarnów, dnia 28 listopada 1889.

L. 18563 (7865 1—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany w Samborze zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Henryka .Ruckiego, że na prośbę Dawida Finsterbuscha przeciw niemu o 350 zł. w. a., dozwolono uchwałą z 9 listopada 1889 l. 18563 egzekucyjną sprzedaż realności wyk. hip. 134 gminy Bereżnicy objętej i że dla niego ustanowiono kuratora w osobie adw. dra. Ignacego Budzynowskiego z substytucyą adw. dra. Józefa Steuermana w Samborze, z których pierwszemu doręczono uchwałę licytacyjną. może więc Henryk Rucki ustanowionemu zastępcy udzielić potrzebnej informacyi do zastępstwa, lub wymienić Sądowi innego zastępcę.

Sambor, 9 listopada 1889.

L. 26499 (7820)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy poleca wpisanie do rejestru dla firm pojedynczych przy już istniejącej firmie „Anton Suski" wykreślenia dodatku: „piwiarnia w Krakowie" a natomiast domieszczenia oznaczenia tego interesu handlowego w słowach „handel towarów kolonialnych i win w Krakowie", dalej wpisanie przy tej samej firmie: że obecną właścicielką tego interesu handlowego pod tą samą firmą nadal prowadzić się mającego jest do dnia 19 grudnia 1891 Julia Suska, która tę firmę podpisywać będzie: „Antoni Suski", nareszcie że obecna właścicielka firmy Antoni Suski, Julia Suska udzieliła synowi Wiktorowi Suskiemu prokurę, który tę firmę podpisywać będzie p. p. Antoni Suski Wiktor Suski.

Kraków, 18 października 1889.

L. 44090 (7917)

C. k. Sąd powiatowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, iż w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie Towarzystwo zaliczkowe w Sokalu, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką uwidoczniono, że na walnem zgromadzeniu członków tego towarzystwa dnia 25 kwietnia 1889 odbytem, zatwierdzono dokonany przez Radę zawiadowczą wybór dyrekcyi na trzy lata a to: p. Adolfa Doeninga na dyrektora p. Piotra Karpiuka na kasyera p. Jana Semetkowskiego na kontrolora, p. Eugeniussza Wysoczańskiego na zastępcę dyrektora p. Aloizego Strzeleckiego na zastępcę kasyera i p. Henryka Madeyskiego na zastępcę kontrolora.

We Lwowie, dnia 2 listopada 1889.

L. 717 (7934 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zmigrodzie ogłasza, że dnia 22 kwietnia 1887 zmarł w Leżynach z pozostawieniem ostatniej woli rozporządzenia Maciej Kuczma.

Gdy miejsce pobytu jego córki Ludwiki Lubczyk wiadome nie jest, wzywa się ją by w przeciągu roku od dnia poniżej wyrazonego w tutejszym Sądzie się zgłosiła i do spadku oświadczyła, gdyż w razie przeciwnym postępowanie spadkowe z deklarowanymi spadkobiercami i kuratorem którego się dla niej w osobie Jana Bieraćkiego ustanawia jej, ukończone zostanie.

Zmigród, 7 września 1889

L. 6151 (7907 1—2)

C. k. Sad powiatowy powiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Simla Lipschütza ze Skolego, że celem doręczenia mu tusądowej uchwały tabularnej z 11 marca 1889 l. 796, kuratora ad hoc w osobie Polikarpa Strzeleckiego z Chyrowa ustanowiono i temuż uchwałę tę doręczono.

Starasól, 12 października 1889.

L. 4992 (7905 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Przeworsku zawiadamia Alojzego i Eleonorę Barcikowskich przebywających za granicami monarchii austro-węgierskiej, że Walenty i Maryanna Kisiele wnieśli przeciw nim pozew o uznanie własności i wydzielenie parcel 1063 1062 z całości ciała hipotecznego w Kańczudze lwh. 38 objętego, że dla nich ustanowiono kuratora w osobie adw. dra. Szpunona w Łańcucie i termin do rozprawy na 14 stycznia 1890 o 9 rano wyznaczono.

Wzywa się przeto Alojzego i Eleonorę Barcikowskich by przed terminem kuratorowi informacyi udzielili, lub pełnomocnika ustanowili.

Przeworsk, 17 lipca 1889.

L. 6688 (7921)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Kołomyi podaje do wiadomości, że do rejestru handlowego dla firm pojedynczych firma „pierwsza nadprucka fabryka kołków amerykańskich i innych wyrobów z drzewa A. Kosiński" („erste amerikaniche Holzstiften und Holc bearbeitungs Fabrik am Prute„) wciągniętą została.

Kołomyja dnia 15 czerwca 1889.

L 6757 (7970 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Samborze wzywa niniejszem każdego, ktoby o życiu lub miejscu pobytu Adama Panasiaka czyli Panasa, dnia 11 stycznia 1834 w Podbużu urodzonego, syna ślubnego Matwija i Magdy z Drzysków małżonków Panasów, który przed około 40. laty w wieku chłopięcym z powodu panującego wówczas w okolicy Podbużu głodu z miejsca rodzinnego Podbuża za zarobkiem do Kulczyc, około Sambora się wydalił i tamże przybywszy, zniknął, nie dając zł. do tej chwili żadnej o sobie wieści, miał jaką wiadomość, by jej udzielił bądź to tutejszemu Sądowi, bądź też adwokatowi krajowemu Karolowi Dr. Pawlińskiemu w Samborze do dnia 31 grudnia 1890, a to tem pewniej ileże po upływie tego terminu na ponowne żądanie Ewy Panasowej matki opiekunki małoletnich Maryi z Panasów Jabłońskiej, Kościa Panasa i Fesi Panas, Sąd tutejszy przystąpi do stanowczego rozstrzygnięcia jej prośby z dnia 22 kwietnia 1889 l 4245, wniesionej o uznanie zaginionego Adama Panasiaka czyli Panasa za zmarłego.

Sambor, 30 września 1989.

L. 26762 (7963)

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy w Krakowie poleca wpisanie do rejestru dla firm pojedynczych przy już istniejącej firmie „Agencya dla rolników, skład nasion i maszyn rolniczych w Krakowie S. Mikucki", że właściciel tej firmy Stanisław Mikucki upoważnił syna swego Jerzego Mikuckiego do prowadzenia tego przedsiębiorstwa w jego imieniu i na jego rachunek i do podpisywania tej firmy per procura i że prokurzysta Jerzy Mikucki firmę tę podpisywać będzie:

po polsku: pr. p. S. Mikucki, Jerzy Mikucki;

po niemiecku: pr. p. S. Mikucki, Georg Mikucki.

Kraków, dnia 25 października 1889.

L. 9652 (7966)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Kołomyi podaje do wiadomości że do rejestru handlowego dla spółek firma „Gertner et Drimmer jako spółka dla dzierżawy propinacyi w Zabiu wciągniętą została. Spólnikami tejże od 1 marca 1888 są Mordko Hersz Gertner właściciel realności w Kossowie i Mechel Drimmer negocyant w Zabiu.

Firmę tę spólnicy ci łącznie podpisywać będą.

Kołomyja, 24 sierpnia 1889.

L. 5515 (7885 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Brzeżanach wdrażając w myśl ustawy z 22 kwietnia 1889 l. 30 dz. u. k. i ces. patentu z 8 listopada 1853 l. 237 dz. u. p postępowanie w celu przekazania wymierzonego kapitału wynagrodzenia za zniesione w majętności Kalne poniżej wyszczególnionej, prawo propinacyjnego wyszynku i sprzedaży napojów spirytusowych jako to:

Nazwa majętności: Kalne.

Liczba wykazu hipot. 69.

Imię i nazwisko właściciela: Isacher Kornblüh.

Kapitał wymierzony; 16.800 zł.

Dzień oddzielenia prawa do wynagrodzenia 9. lipca 1889.

wzywa niniejszem wszystkich którzy przed dniem uwidocznienia w księgach hipotecznych oddzielenia prawa do wynagrodzenia nabyli prawa zastawu na hipotece dóbr wymienionych, ażeby pretenye swoje do dnia 15 stycznia 1890 w sądzie tutejszym zgłosili, inaczej bowiem w myśl §§ 13 i 21 ces. patentu z 8 listopada 1853 l. 237 dz u. p. przy przyszłej rozprawie słuchani nie będą i uważani będą jako zezwalający na przekazanie swych pretensyj na kapitał wynagrodzenia według porządku ksiąg hipotecznych, oraz utracą prawo do zarzutów przeciw ugodzie między interesowanymi w myśl § 5 powyższego patentu ewentualnie zawrzeć się mającej, o ile pretensye nie zgłoszone w miarę porządku tabularnego na kapitał wynagrodzenia zostałyby przekazane lub wedle § 27 tegoż patentu przy hipotece zostawione.

Zgłoszenia mają zawierać imię, nazwisko i zamieszkanie interesowanego, lub tegoż pełnomocnika mającego się wykazać legalizowanem pełnomocnictwem kwoty pretensyj w kapitale i procentach i pozycye, pod któremi w księgach są zapisane.

Interesowani mieszkający po za obrębem sądu tutejszego mają wskazać pełnomocników do odbierania uchwał sądowych, inaczej takowe wysełane będą pocztą do zgłaszającego się ze skutkiem prawnym doręczenia do rąk własnych.

Z Rady c. k. Sądu obwodowego.

Brzeżany, dnia 2 listopada 1889.

L. 23821 (7962)

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy w Krakowie poleca wpisanie do rejestru dla firm pojedynczych przy już istniejącej firmie: J. Kosch handel towarów korzennych i win w Krakowie, że właścicielem tego handlu pod dawną firmą prowadzić się mającego jest obecnie Julian Kosz, który tę firmę podpisywać będzie „J. Kosch".

Kraków, 25 października 1889.

L. 15606 (7961)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie poleca wykreślenie z rejestru dla firm pojedynczych firmy Tomasz Chachlowski z powodu zaniechania zarobkowości.

Kraków, dnia 28 czerwca 1889.

L. 9573 (8001 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kolbuszowej zawiadamia Izaaka Józefa Blaua, którego obecne miejsce pobytu Sądowi nie jest znanem, że w przewodzie spadkowym po Samuelu Blau kuratorem jego tut. c. k. notaryusza Lityńskiego ustanowiono.

Kolbuszowa, 20 listopada 1889.

L. 57524 (7950 1—3)

W sprawie spadkowej po ś. p. Maryi Fettinger ustanawia się dla nieznanych z miejsca pobytu Amelii Matzner, Magdaleny Matzner i Pauliny Czackiej kuratora ad actum w osobie adwokata Dra Sołowija a jako tegoż zastępcę adwokata Dra Krosińskiego, celem doręczenia pierwszej uchwały z dnia 26 czerwca 1889 l. 334000 drugiej uchwały z dnia 29 czerwca 1889 l. 29.683, trzeciej uchwały z dnia 23 listopada 1888 l. 38 131 i następnych w tej sprawie spadkowej zapaść mających.

O czem się ich niniejszym edyktem zawiadamia.

C. k. Sąd powiatowy m. d. S. I

Lwów, dnia 20 listopada 1889.

L. 230/pr. (8150)

Dla I. zwyczajnej kadencyi sądów przysięgłych których posiedzenia w c. k. Sądzie krajowym karnym rozpoczną się dnia 20 stycznia 1890 o godzinie 9 przed południem zamianował Jego Excellencya Prezydent c k. Sądu krajowego wyższego Przewodniczącym: Wice Prezydenta c. k. Sądu krajowego Karola Poglies a zastępcami jego c. k. radców Sądu krajowego: Karola Fügera de Recht born, Franciszka Bogdanyego, Jakóba Finkla, Ludwika Majewskiego, Jana Nikischa, Teofila Sawczyńskiego, Teofila Bereznickego, Eugeniusza Zborowskiego, Juliana Malarkiewicza, Leontyna Hołyńskiego, Henryka Nitarskiego, Edmunda Duniewicza, Fryderyka Kunzeka, Ambrożego Janowskiego i Leopolda Wiktora Spaustę.

Z Prezydyum c. k. Sądu krajowego karnego.

Lwów, dnia 2 grudnia 1889.

L. 5387 (7861 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie oznajmia z życia i miejsca pobytu niewiadomej Annie z Władów Jacewskiej że dnia że dnia 7 maja 1889 l. 5387 wniósł Michał Jacewski prośbę o zaintabulowanie go jako właściciela połowy części dóbr Zuraki i Starunia wykazem hipotecznym l. 348 i 362 objętych, dotąd na imię Anny z Władów Jacewskiej zaintabulowanych, na którą uchwałę po części przychylną równocześnie wydano.

Gdy Anna z Władów Jacewska z życia i miejsca pobytu nie jest wiadomą ustanowiono dla niej kuratorem Dra Łubińskiego a tegoż zastępcą Dra Mandyczewskiego i wpomnianą uchwałę tabularną mianowanemu kuratorowi zarazem doręcza się.

Wzywa więc zatem z życia i miejsca pobytu niewiadomą Annę z Władów Jacewska, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swojej obrony środki dostarczyła lub innego zastępcę sobie obrała, gdyż inaczej z zaniedbania wyniknąć mogące następstwa sama sobie przypisze.

Stanisławów, 25 maja 1889.

Doniesienia prywatne.

Ч. 963 (8147 1—3)

ОБВѢЩЕНІЄ КОНКУРСА

на однѹ стипендію для слѹшателей права и оумѣетностей политическихъ въ годичныхъ 105 зл. изъ фонда бл. п. Каролины Глинецкой, почавши отъ первого кѹрса сего года.

Желающіи тѹ степендію полѹчити, должни свои прошенія найдальше до дня 15 Ianуаря 1890 г. посредствомъ оуниверситетскихъ властей до Ставропигійского Института въ Львовѣ внести и одновременно выказатись:

а) свидѣтельствомъ крещенія, що сѹть гр. к. обряда;

б) свидѣтельствомъ правствениости и що должности своего обряда точно исполняютъ.

в) свидѣтельствомъ оубожества, що въ стипендійной поддержцѣ нѹждаются;

г) свидѣтельствомъ оуниверситетскимъ, що на выдѣлъ правничій сѹть приняты, инакъ въ наѹкахъ оуспѣваютъ.

д) компетѹющіи изъ II. года должны выказатись що коллоквіѹмъ хорошо отбыли, а изъ III. и IV. годôвъ, що правительственный испытъ съ добрымъ оуспѣхомъ сложили.

Отъ Ставропигійского Института.

Львôв, дня 24 Ноября (6 Декабря) 1889 г.

L. 30614

Lieferungs-Ausschreibung.

Zur Deckung des Schotterbedarfes auf den Linien der k. k. Eisenbahn-Betriebs Direction Lemberg pro 1890 wird die Lieferung von nachstehenden Quantitäten im Offertwege vergeben und zwar:

1) 14500 m^3 Flussschotter aus dem Stryj-Flusse bei Klm. 4/5 der Strecke Stryj-Stanislau;
2) 2200 m^3 Flussschotter aus dem Łomnica-Flusse bei Klm. 73/74 der Strecke Stryj-Stanislau;
3) 800 m^3 Flussschotter aus dem Bystrzyca-Flusse bei Klm. 105/6 vor der Station Stanislau;
4) 4000 m^3 Flussschotter aus dem Bystrzyca-Flusse nächst der Station Chryplin.
5) 2500 m^3 Flussschotter aus dem Dniester-Flusse bei Klm. 30/31 der Strecke Stanislau-Husiatyn;
6) 4000 m^3 Flussschotter aus dem Seret-Flusse bei Km. 107 der Strecke Stanislau-Husiatyn;
7) 2500 m^3 Flussschotter aus dem Dniester-Flusse auf den Depotplätzen beziehungsweise Stationen zwischen Chodorów und Bukaczowce;
8) 1500 m^3 Flusschotter aus dem Dniester-Flusse bei Km. 121/2 der Strecke Lemberg-Czernowitz;
9) 1500 m^3 Flussschotter aus dem Prut-Flusse bei Km. 220/1 der Strecke Lemberg-Czernowitz;
10) 3000 m^3 Flussschotter aus dem Prut-Flusse bei Km. 264/5 nächst der Station-Czernowitz;
11) 3500 m^3 Flussschotter aus dem Suczawa-Flusse bei Km. 324/6 nächst der StationHadikfalva.

Lieferungslustige werden demnach eingeladen, sich an der Concurrenz zu betheiligen.

Bei der Post 3. ist auch der Preis für 800 m^3 geräuterten Flussschotters anzugeben.

Die Abgabe des Offertes hat sich entweder auf das ganze Lieferquantum, oder aber auf die vorangeführten Theillieferungen zu beziehen.

Die Ablieferung des Schotters hat unter genauer Einhaltung der bezüglichen Lieferungsbedingnisse franco der genannten Stationen oder der angeführten Depotplätze stattzufinden.

Für die Beistellung der vorangeführten Schottermengen werden nachstehende Lieferfristen stipulirt, und zwar:

ad 1, Je ein drittel des Lieferungsquantums bis Ende Juni, Juli und September 1890.

ad 2, 3, 8 und 9, bis Ende Juni 1890 das ganze Lieferquantum.

ad 4, 5, 6, 7 und 10, die Hälfte des Lieferungsquantums bis Ende Juni und die Hälfte bis Ende August 1890.

Die zur Offertstellung erforderlichen Formularien, allgemeine und speziellen Lieferungsbedingnisse liegen bei der gefertigten Betriebs Direction, welche auch nähere Auskünfte über die sonstigen Modalitäten dieser Lieferung ertheilt zur Einsicht auf und werden Interessenten über Verlangen zugesendet.

Das mit einer 50 kr. Stempelmarke versehene und in allen Theilen vollständ g ausgefüllte und unterfertigte Offertformulare ist längstens bis 30 Dezember 1889 Mittags 12 Uhr gesiegelt und mit der Aufschrift: „Offert für die Lieferung von Oberbauschotter" bezeichnet, bei der k. k. Eisenbahn Betriebs Direction in Lemberg einzureichen und muss dasselbe als Beilagen die ordnungsmässig gestempelten und unterfertigten allgemeinen und speziellen Lieferungsbedingnisse enthalten.

Gleichzeitig sind im Sinne des §. 2 der speziellen Bedingnisse die vorgeschriebenen Schotterproben bei der nächsten Bahnerhaltungs Section oder bei dem Bahnerhaltungs Inspectorate in Lemberg, und bei der Cassa der gefertigten Betriebs-Direction ein Vadium in der Höhe von 5pr. des Lieferungswerthes zu hinterlegen.

Die Eröffnung der eingelaufenen Offerte findet am genannten Tage um 1 Uhr Nachmittags statt und bleibt es den Offerenten unbenommen, derselben anzuwohnen.

Der k. k. Staatsbahn Verwaltung steht es frei Offerte ganz theilweise, oder gar nicht zu berücksichtigen.

Lemberg, im Dezember 1889.

Die k. k. Eisenbahn-Betriebs-Direction.

(Nachdruck wird nicht honorirt).

(8105)

Ogłoszenie dostawy.

Podpisana c. k. Dyrekcya kolei państwowych rozpisuje niniejszem dostawę potrzebnego na rok 1890 żwiru rzecznego, a mianowicie:

1) 14500 m^3 żwieru z koryta rzeki Stryja przy klm. 4/5 linii Stryj-Stanisławów;
2) 2200 m^3 żwiru rzecznego z Łomnicy przy klm. 73/74 linii Stryj-Stanisławów;
3) 800 m^2 żwiru rzecznego z Bystrzycy przy klm. 105/6 w pobliżu stacyi Stanisławowa;
4) 4000 m^3 żwiru rzecznego z Bystrzycy przy stacyi w Chryplinie;
5) 2500 m^3 żwiru rzecznego z Dniestru przy klm. 30/31 linii Stanisławów-Husiatyn;
6) 4000 m^3 żwiru rzecznego z Seretu przy klm. 107 na linii Stanisławów-Husiatyn:
7) 2500 m^3 żwiru rzecznego z Dniestru na składowiskach względnie stacyach między Chodorowem a Bukaczowcami
8) 1500 m^3 żwiru rzecznego z Dniestru przy klm. 121/2 linii Lwów-Czerniowce,
9) 1500 m^3 żwiru rzecznego z Prutu przy klm. 220/1 linii Lwów-Czerniowce;
10) 3000 m^3 żwiru rzecznego z Prutu przy klm. 264/5 w pobliżu stacyi Czerniowiec;
11) 3500 m^3 żwiru z koryta rzeki Suczawy przy klm. 324/6 w pobliżu stacyi Hadikfalvy,

i zaprasza interesowanych do wniesienin ofert, które opiewać mogą na całą ilość rozpisaną, lub też na wyżej wyszczególnione dostawy częściowe.

Przy pozycyi ad 3) należy podać i cenę na 800 m^3 żwiru czyszczonego.

Żwir dostarczyć się mający dostawić należy przy ścisłem zastosowaniu się do warunków dostawy franco na stacyach wymienionych lub na składowiskach przy samym szlaku kolejowym odpowiednio położonych.

Termin dostawy dla wyż wyszczególnionych ilości żwiru dostawić się mającego, oznacza się w następujący sposób:

ad 1, po jednej trzeciej części rozpisanej ilości do końca czerwca, lipca i września 1890.

ad 2, 3, 8 i 9, całkowitą ilość do końca czerwca 1890.

ad 4, 5, 6, 7 i 10, połowę rozpisanej ilości do końca czerwca, a połowę do końca sierpnia 1890.

Wzory ofert i warunki dostawy tak ogólne jak i szczegółowe przejrzeć i otrzymać można u podpisanej Dyrekcyi ruchu, która też wszelkich bliższych udziela wyjaśnień.

Oferty ściśle wedle wspomnianego wzoru sporządzone, podpisane i we wszystkich częściach tegoż wypełnione marką na 50 ct. ostemplowane i w napis: „Oferta na dostawę żwiru" zaopatrzone, wnieść należy u podpisanej c. k. Dyrekcyi ruchu najdalej do 30 grudnia 1889 godziny 12 w południe. Do oferty załączone być winne marką na 50 ct. w. a. na każdym arkuszu ostemplowane i przez oferującego podpisane ogólne i szczegółowe warunki dostawy.

Równocześnie należy złożyć wadyum w wysokości 5prc. wartości oferowanego materyału w kasie Dyrekcyi ruchu we Lwowie, a próbki żwiru §. 2 warunków szczegółowych przepisane oddać najbliższej sekcyi lub inspektoratowi we Lwowie.

Roztwarcie ofert, przy którem oferującym wolno być obecnym, nastąpi w wymienionym dniu o godzinie 1 po południu.

Zarząd kolei państwowych zastrzega sobie prawo uwzględnienia ofert w całości lub tylko częściowo, albo też je zupełnie nie uwzględnić.

Lwów, w grudniu 1889.

C. k. Dyrekcya ruchu kolei państwowych.

(Przedruk nie będzie płacony).

C. k. uprzyw. galic. kolej Karola Ludwika.

Połączenie pociągu pospiesznego pomiędzy Wiedniem a Podwołoczyskami Odessą i Kijowem.

W czasie od 13 (1 stylu starego 1889) do 13 maja (1 nowego stylu 1890) kursują pomiędzy Wiedniem a Odessą względnie Kijowem 2 razy w tygodniu, pociągi pospieszne.

A. Z Wiednia do Odessy względnie Kijowa.

Odjazd z Wiednia co sobotę i wtorek o 10 godz. wieczór
„ z Krakowa co niedzielę i środę o 7 godz. 59 min. rano
„ z Podwołoczysk co niedzielę i środę o 10 g 24 min. wieczór
Przyjazd do Odessy co poniedziałek i czwartek o 11 g. przed połud.
„ do Kijowa co poniedziałek i czwartek o 10 g. 45 min. „

według odnośnego czasu kolejowego

B. Z Odessy i Kijowa do Wiednia.

Odjazd z Odessy co poniedziałek i czwartek o 7 g. 40 min. wieczór
„ z Kijowa „ „ i „ o 7 g. 45 min. wieczór
Przyjazd do Podwołoczysk co wtorek i piątek o 9 g. 45 min. rano
„ do Krakowa co wtorek i piątek o 9 g. 38 „ wieczór
„ do Wiednia co środę i sobotę o 7 g. 25 „ rano

według odnośnego czasu kolejowego

UWAGA: prócz tego mają pociągi pospieszne pomiędzy Wiedniem a Podwołoczyskami na granicy w Podwołoczyskach (Wołoczyskach) codzienne połączenie z rosyjskimi pociągami osobnymi.

Dyrekcya ruchu.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego L. 12 [illegible] (Zarządca Władysław J. Weber.) Papier z fabryki papieru Fiałkowskich.